

Onsdag den 16. marts 2011 (D)

1

65. møde

Onsdag den 16. marts 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

Anne Baastrup (SF):

Mener ministeren, at det er forsvarligt, at lovforslaget om at montere alkoholåse i dømte spritbilisters biler endnu ikke er trådt i kraft, selv om det blev vedtaget i juni måned 2010, når man påtænker, hvor mange ulykker den vedtagne lov kunne have forhindret? (Spm. nr. S 1333).

2) Til justitsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er ministeren generelt af den opfattelse, at fixerum fastholder stofmisbrugere i et misbrug? (Spm. nr. S 1342).

3) Til justitsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er ministeren tilfreds med den skadesreducerende indsats over for stofmisbrugere i Kriminalforsorgens institutioner? (Spm. nr. S 1343).

4) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at hver fjerde 15-årige dreng på hverdage bruger over 4 timer på tv og 4 timer på computerspil, hvilket fører til øget risiko for fedme og diabetes? (Spm. nr. S 1348).

5) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at kun halvdelen af landets kommuner har tilbud om forebyggelse til kronisk syge danskere med type 2-diabetes, hjerte-kar-sygdom og lungesygdommen KOL, og at 14 kommuner ikke tilbyder et behandlingsforløb til de tre grupper af patienter? (Spm. nr. S 1350).

6) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Jonas Dahl (SF):

Finder ministeren anledning til ændringer af regeringens sundhedspolitik på baggrund af undersøgelsen »Den nationale sundhedsprofil 2010«, der bl.a. peger på de store forskelle i sundhed mellem højt- og lavtuddannede, og at »springet mellem dem, der er sunde og lever godt og længe, og dem der ikke gør, bliver stadig større«? (Spm. nr. S 1349).

7) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Jonas Dahl (SF):

Hvilke tiltag vil ministeren iværksætte for at løse problemet med sygehuspatienter, der må ligge på gangene? (Spm. nr. S 1351).

8) Til beskæftigelsesministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

I lyset af den seneste sag, hvor en mand blev fyret for at holde 3 måneders barselorlov, synes ministeren så ikke, at det kunne være relevant at se nærmere på barselreglerne? (Spm. nr. S 1248).

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan har ministeren det med, at vi i Danmark ifølge en artikel i Jyllands-Posten har nordisk bundrekord, hvad angår mænd på barsel? (Spm. nr. S 1249).

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Vil ministeren forklare, hvordan Kolding Kommune skulle have ageret i den i DR Kontant omtalte sygedagpengesag om Sandra Petersen? (Spm. nr. S 1338).

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Vil ministeren uddybe, hvad hun mener med, at Kolding Kommune skulle have taget kontakt til Sandra Petersens arbejdsplads og afholdt rundbordssamtaler, og om hun er enig i, at de skridt, kommunen har taget, ikke ville føre til andet udfald? (Spm. nr. S 1339, skr. begr.).

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Torben Hansen (S):

Vil ministeren oplyse, om ministeren deler den opfattelse, at Arbejdstilsynet på et langt tidligere tidspunkt burde have nedlagt krav om øjeblikkelig arbejdsstandsning på LM Wind Power, indtil arbejdsmiljøet var forsvarligt, når man har kunnet konstatere, at Arbejdstilsynets 31 påbud grundlæggende ikke har medført, at der er blevet rettet op på de kemiske arbejdsmiljøproblemer? (Spm. nr. S 1345).

13) Til beskæftigelsesministeren af:

Torben Hansen (S):

Vil ministeren redegøre for, hvilke andre virksomheder i Danmark der anvender styren i produktionen, samt forklare, hvad ministeren vil sikre, at Arbejdstilsynet gør i de pågældende sager? (Spm. nr. S 1346).

14) Til skatteministeren af:

Ole Hækkerup (S):

Vil den nye minister også indføre to nye skatter om måneden, jf. opgørelsen af, at der er indført 295 nye skatter, siden regeringen trådte til?

(Spm. nr. S 1347).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Lovforslag nr. L 166 (Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Regulering af besøgsrestriktioner i boligformer med tilknyttet personale og fællesboligarealer samt tilsynspolitik for personlig og praktisk hjælp m.v. i hjemmeplejen)).

Integrationsministeren (Søren Pind):

Lovforslag nr. L 167 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Gennemførelse af forordning om ændring af forordning om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, præcisering af gennemførelsen af opholdsdirektivet m.v.)).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden :

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget klima- og energiministeren, ministeren for ligestilling, integrationsministeren og ministeren for udviklingsbistand – hvilket i virkeligheden dækker over to fysiske personer og ikke fire, som man skulle tro.

Til klima- og energiministeren er anmeldt følgende spillere:

Anne Grete Holmsgaard (SF)

Per Clausen (EL)

Per Dalgaard (DF).

Til ministeren for ligestilling er anmeldt følgende spillere:

Yildiz Akdogan (S)

René Christensen (DF).

Til integrationsministeren er anmeldt følgende spillere:

Astrid Krag (SF)

Karen J. Klint (S)

Hüsein Arac (S)

Martin Henriksen (DF).

Det er ni spillere, så jeg appellerer til, at man gør alt, hvad man kan, for at overholde taletiden og dermed altså også tiden til at stille spørgsmål i, så vi må se, hvor mange vi kan nå. De otte burde vi kunne nå, og så er der måske en, der hænger, men det vil vise sig.

Den første, der får ordet, er fru Anne Grete Holmsgaard med spørgsmål til klima- og energiministeren. Værsgo.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 105

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ministeren og jeg er jo enige om, at vi ikke skal have atomkraft i Danmark, og gud ske tak og lov for det. Men vi ved også begge to, at den potentielle sundhedsrisiko og miljørisiko ved a-kraft er grænseoverskridende. Så jeg vil godt bruge denne anledning til at spørge ministeren, om hun vil tage initiativ til, at man får taget fat på den statsstøtte, der er til a-kraft i EU, og vil arbejde for at få den afviklet ud fra betragtningen om, at vi ikke længere bare kan betragte a-kraft som et nationalt anliggende.

Kl. 13:02

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:02

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg er overordnet helt enig i, at når det handler om atomkraft, er det klart, at der jo er tale om et sikkerheds- og skæbnefællesskab i Europa, fordi udslip jo ikke kender nogen nationale grænser. Det er så også derfor, at jeg er meget glad for, at EU har handlet så hurtigt i den her sag ved straks at sige, at vi nu skal se på reaktorerne og sørge for, at de bliver stresstestet. Der kommer så til at køre en videre proces i EU omkring det og selvfølgelig også, har jeg noteret mig, en betydelig debat om atomkraft i Europa generelt.

Jeg må dog også sige, at det jo altså er sådan, at det i dag er 30 pct. af Europas elforbrug, der kommer fra atomkraft. Så derfor er der, uanset hvor hurtigt man måtte ønske at komme af med det, bare nogle meget, meget store praktiske udfordringer.

Kl. 13:03

Formanden :

Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 13:03

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg synes, det er positivt, at EU har besluttet at lave en stresstest, og at den tilsyneladende også skal omfatte de lande, der ligger ved EU's østlige grænse. Det er i hvert fald for os rigtig vigtigt, at de kommer med. Men nu har vi brugt over 20 år på at diskutere at få afviklet statstilskuddene til kullene, og det er endelig lykkedes, om end udfasningen er meget lang. Nu mener jeg, at tiden må være kommet til, at vi skal udfase statstilskuddene til a-kraft, og det er det, jeg spørger ministeren om, nemlig om ministeren vil tage initiativ til at gå sammen med de andre lande, der kan se pointen i det her i EU, og få påbegyndt den proces, der skal føre til, at man ikke giver statstilskud til a-kraft. Det handler bl.a. om Euratomtraktaten.

Kl. 13:04

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:04

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jo, men det er jo klart nok, at når det handler om statsstøtte som sådan, er det ikke noget, som regeringen støtter. Det gælder sådan set,

uanset hvad det drejer sig om, om det er fossile brændsler eller det er statsstøtte, som ikke er i overensstemmelse med EU-traktaten som sådan. Som et lille land er vi jo meget interesseret i, at vi har et så stramt statsstøtteregime som muligt. Så jeg vil da sige, at vi hele vejen igennem – og det har vi jo sagt hele tiden – overordnet skal af med statsstøtten, og det gælder over hele linjen, når det handler om de fossile brændsler og energien som sådan. Så på den måde passer det jo i forvejen meget godt ind i vores overordnede politik.

Kl. 13:04

Formanden :

Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 13:04

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ja, men desværre var svaret ikke helt klart, så jeg prøver lige igen: Vil ministeren tage et initiativ på europæisk plan til at få igangsat den proces, der skal afvikle, at der gives statsstøtte til a-kraft-værker?

Kl. 13:05

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:05

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg vil fortsætte med at være i tæt, tæt dialog med mine kollegaer om det her emne, og det vil jeg naturligvis, fordi vi jo nu også går ind i en betydelig diskussion om a-kraft. Det virker lidt, som om man kan sige, at a-kraftens renæssancetid er ved at være forbi, men her og nu at stå og sige, hvad vi konkret kommer til at gøre, vil jeg altså ikke, også fordi vi jo nok kan blive enige om, at vores gennemslagskraft i Danmark som et land, der ikke har a-kraft, på det punkt måske ikke er så voldsom.

Kl. 13:05

Formanden :

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard.

Næste spørger er hr. Per Clausen. Og også hr. Per Dalgaard er klar som den næste igen. Det er mere, så vi når at få så mange igenem af dem, der gerne vil have mulighed for at spørge. Værsgo til hr. Per Clausen med et spørgsmål til klima- og energiministeren.

Kl. 13:05

Spm. nr. US 106

Per Clausen (EL):

Jeg synes sådan set, det er lidt ærgerligt, at klima- og energiministeren ikke benytter lejligheden til at sige, at nu vil vi sætte fuld skub på det, der jo har været Danmarks holdning i mange år, nemlig at det er en rigtig dårlig idé, at man f.eks. bruger så mange forskningsmidler i EU på atomkraft. Jeg synes jo, det er ærgerligt, at ministeren ikke ligesom siger, at det er den vinkel, vi skal have på det nu. Jeg synes, det ville være en rigtig offensiv tilgang til diskussionen, som det ville være rart at ministeren tilsluttede sig.

I virkeligheden, vil jeg så sige, er det faktisk en anden problemstilling, som jeg gerne vil diskutere med ministeren. Det er spørgsmålet om elliberalisering. Det er jo sådan, at elliberaliseringen blev gennemført med det klare formål – det måtte man da i hvert fald tro, hvis man fulgte med i debatten dengang – at det ville føre til lavere energipriser, lavere elpriser. Som jeg husker det, stod Enhedslisten fuldstændig alene med det standpunkt, at det ville det ikke føre til for almindelige forbrugere. Der ville det snarere føre til stigende elpriser.

I flere omgange har vi så gennem spørgsmål til skiftende energiministre beskæftiget os med, hvordan det er gået i praksis. I praksis

er det gået sådan, at elpriserne er steget for den almindelige forbruger og faldet for de store forbrugere, for erhvervslivet. Det blev sidst bekræftet sidste år, hvor vi i første omgang fik at vide fra Dansk Energi, at de tal, de selv havde oplyst, var forkerte. Så lavede Energiministeriet selv en analyse, der viste, at tallene sådan set var rigtige nok: Elpriserne var blevet højere.

Dengang sagde ministeren så: Nu må vi have det her undersøgt til bunds, for det kan ikke passe, at de almindelige forbrugere ikke skal have glæde af elliberaliseringen, som vi jo har solgt på, at den ville føre til lavere elpriser. Så kan jeg bare nu konstatere, at ministeren siger, at nu har man fundet ud af, at det er der ikke noget at gøre ved. Den kendsgerning, at liberaliseringen førte til højere elpriser for den almindelige forbruger, kan vi ikke gøre noget ved. Det er umuligt at sikre, at der kommer lavere elpriser.

Jeg vil bare spørge, om det, ministeren nu siger, i virkeligheden er, at hele den idé, man solgte liberaliseringen af elsektoren på, nemlig at det skulle føre til lavere elpriser, var forkert.

Kl. 13:07

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 13:07

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg vil tillade mig lige at komme med en kommentar til den første bemærkning. For som jeg jo også sagde i mit svar før, fortsætter vi naturligvis den overordnede indsats vedrørende statsstøtte i EU. Spørgsmålet gik bare specifikt på, om jeg ville tage et nyt initiativ lige her og nu. Der forbeholdt jeg mig altså retten til at se, om de initiativer, vi har sat i gang, ikke kommer til at virke under alle omstændigheder – igen også på grund af den danske gennemslagskraft, hvad det punkt angår.

Så til det konkrete spørgsmål om elliberaliseringen. Når man får stillet et direkte spørgsmål om, om man vil love, at elprisen kommer til at falde for de private, så tror jeg, at man gør klogt i at sige, at det vil man ikke love, især når man ser på, hvordan udviklingen har været. Det, jeg har lovet, og det er bestemt ikke bare at lade stå til, er, at vi nu får kulegravet det her. Jeg må jo konstatere, at det, hvad angår forbrugerne, ikke har haft den ønskede effekt.

Så kunne jeg godt kaste mig ud i lappeløsninger og sige: Jamen så ser jeg på diverse ting såsom forsyningspligtsprisen meget hurtigt. Men der er jeg nu altså sådan indrettet, at jeg ikke tror på lappeløsninger, hvad det her punkt angår. Derfor indgår det jo i regeringens energistrategi, at vi skal til bunds i det her, og derfor foreslår vi så et eftersyn af reguleringen af elforsyningen, netop med henblik på at borgeren i højere grad kan få gavn af liberaliseringen.

Kl. 13:09

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:09

Per Clausen (EL):

Nu er det jo, synes jeg, lidt vanskeligt at være rigtig hård i sin kritik af den nuværende energiminister, for det er første gang, jeg hører en energiminister erkende, at liberaliseringen af elsektoren ikke har ført til lavere priser for den almindelige forbruger, og det er også første gang, at jeg hører den erkendelse, at det nok heller ikke sker umiddelbart. Det er så bare rigtig ærgerligt, at det var et af de vigtige argumenter, da hun skulle forklare den danske befolkning, hvorfor liberaliseringen af elsektoren var en god idé. Det var, at det ville føre til lavere elpriser. Altså, fup og fidus hele vejen igennem.

Det, man så må spørge ministeren om nu, er, hvad hun så forestiller sig man skal gøre. Hvis man kigger på det, som nu er blevet kaldt skurken, nemlig den såkaldte forsyningspligtpris, så lyder så-

dan noget som forsyningspligt jo vældig beroligende, men er realiteten ikke, at forsyningspligtprisen gør det muligt for elselsskaberne at indkøbe el på et tidspunkt, hvor prisen er høj, og vælte den pris over på forbrugerne, selv om det var muligt at skaffe den el, man har brug for, billigere?

Kl. 13:10

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 13:10

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Sådan noget med fup og fidus må stå for spørgerens egen regning.

Det, jeg bare må konstatere, er, at forbrugeren, som det ser ud nu, indtil videre ikke har fået gavn af den liberalisering i form af lavere priser, men dermed jo ikke sagt, at liberaliseringen ikke virker.

Vi må bare konstatere, at for store forbrugere såsom erhvervslivet er der altså et stort incitament til at få gjort noget ved sin elregning, for nu at sige det meget direkte, hvorimod der for sådan nogle som os to åbenbart ikke har været det store incitament. Så det er ganske få, der har benyttet sig af de nye muligheder, der er, og det skal vi naturligvis sørge for bliver langt klarere, så man kan se, hvad det er for nogle muligheder, så vi også der kan sikre os, at liberaliseringen slår igennem for borgerne. Så på den måde kan man ikke slutte, at jeg ikke tror på, at det kommer til at få nogen effekt. Jeg synes bare, at det her med at love meget specifikt, hvad der kommer til at ske – der kan jo ske meget andet, også med hensyn til elprisen som sådan – har jeg altså ikke ønsket at gøre.

Kl. 13:11

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:11

Per Clausen (EL):

Nu er jeg enig med ministeren i, at der også ligger en interessant diskussion i, hvorfor taksterne ikke er indrettet på en sådan måde, at det opmuntrer almindelige forbrugere til at spare på energien og bruge energien på de fornuftige tidspunkter af døgnet. Det er jeg sådan set meget enig med ministeren i, og det er en særlig skandale i den sag, at det statsejede elselsskab er dem, som er mindst villige til at sørge for, at det bliver muligt. Men DONG kan jeg jo ikke diskutere med ministeren her, for det er finansministeren, der tager sig af det. Der skal tjenes penge på DONG, så det er en anden sag.

Tilbage til det, som er kernen i det her spørgsmål. Det var jo ikke sådan, at det, der blev lovet i sin tid, var, at man ville få lavere elpriser, hvis man brugte mindre el. Nej, det var sådan, at man sagde, at når vi får liberaliseret på et marked, så fører det til lavere priser, fordi der kommer konkurrence. Så kan man vel nu konstatere, at i stor udstrækning fastsætter elselsskaberne – helt uafhængigt af den tanke, at det skulle være et frit marked – ikke selv prisen for den el, de sælger til de små forbrugere. Til gengæld eksisterer der tilsyneladende enten en anden forhandlingsposition eller en anden konkurrencesituation for de store forbrugere. Så i virkeligheden betaler de små forbrugere for, at de store forbrugere får det billigere.

Kl. 13:12

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:12

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Arh, nu kan man jo konkludere meget og have mange antagelser omkring det, og det ønsker jeg sådan set ikke at have. Jeg kan konstatere helt nøjternt, at ... [lydudfald].

Jeg var ved at sige, at man kan konstatere meget. Man kan have mange antagelser inden for det her felt. Jeg synes, det vigtige er, at vi kommer til bunds, og det gør man altså ikke ved at lave nogle hovsæløsninger ved at se på skurken sådan fuldstændig isoleret fra det samlede billede. Skurken her var jo citatet om forsyningspligtprisen. Derfor kommer nu den kulegravning af det her område for på den måde at få set på det hele samlet, og så er mit klare håb da, at det så kommer til at se anderledes ud, når vi har fået kigget på mange af de ting, også hvad angår forbrugeren. Men det kræver altså, at vi foretager det analytiske arbejde. Jeg ville da ønske, at man ikke behøvede det, men elforsyningsloven er altså en meget, meget kompleks del af vores lovgivning, hvilket jeg tror vi hurtigt kan blive enige om.

Kl. 13:14

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen.

Så er det hr. Per Dalggaard med spørgsmål til klima- og energiministeren. Værsgo.

Kl. 13:14

Spm. nr. US 107

Per Dalggaard (DF):

Tak for det.

Ethvert moderne samfund har brug for energi hele tiden og helst den billigst mulige energi, og i forbindelse med 2050-planen og planen om, at op til 50 pct. af elproduktionen skal komme fra vindmøller, vil vi, som jeg ser det, være pisket til at have et backupsystem kørende hele tiden, så jeg vil spørge ministeren, om hun så ikke er bekymret for, at elprisen egentlig ikke vil falde, hvilket den tidligere spørger også var inde på, men tværtimod vil blive endnu højere for den almindelige borger og for virksomhederne.

Kl. 13:15

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:15

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Altså helt overordnet, og det er jo lidt en udløber af det forrige spørgsmål, skal man som energiminister passe på med at love, at tingene bliver meget billigere, og det hænger selvfølgelig også sammen med, at vi jo er gået ind i den nye energipolitiske tidsalder og vi ved, at priserne på de fossile brændsler kommer til at stige, fordi der kommer flere mennesker på jorden. Så energi som sådan tror jeg desværre vi skal vænne os til går hen og bliver dyrere.

Det, der så bare er det helt centrale med den energistrategi, som regeringen har fremlagt, og som i øvrigt er eksakt samme analyse, som Europa-Kommissionen nu også har lavet, er jo, at der ikke kommer nogen ekstraregning ved at vælge den kurs, som vi har fremlagt, i forhold til hvad det ville koste at køre videre ad den slagne vej, hvor vi altså stadig væk er afhængige af kul, olie og gas.

Kl. 13:16

Formanden :

Hr. Per Dalggaard.

Kl. 13:16

Per Dalggaard (DF):

Det er netop det, der er det store spørgsmål: om ikke den slagne vej i forbindelse med det, vi har i forvejen – olie, gas og det betydelig billigere kul, vi kan købe fra stabile regimer – vil være en måde at sikre på, at vi i hvert fald i en lang periode fremover ikke vil få stigende energipriser. Stigende energipriser medfører selvfølgelig, at husholdningerne kommer til at betale noget mere, men hvad værre er, med-

fører det også, at regningen lander hos erhvervslivet, som dermed får øgede omkostninger og derefter vurderer, om det nu ikke kan betale sig for de pågældende virksomheder at flytte til udlandet. Altså: Vi oplever at tabe tusindvis af arbejdspladser, hvis vi fører en linje, som medfører stigende energipriser, baseret på, at vi f.eks. ikke vil køre med det, der fungerer effektivt i dag, nemlig de eksisterende kraftværker.

Kl. 13:16

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:17

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu kunne man jo så håbe, at det måske ville gøre en anelse indtryk, hvad udlandet har sagt om regeringens energistrategi. Jeg nævner i flæng den tyske energiminister, den britiske energiminister og nu også sågar præsident Obama, der siger, at den her ambition, som vi har fra dansk side om at blive uafhængige af fossile brændsler, deler man. Man siger, at det er det rigtige skridt at tage. Hvorfor? Jo, fordi vi jo som samfund har brug for et værn mod de stigende priser og især et værn mod de stærkt fluktuerende priser. Jeg kan jo bare minde hr. Per Dalggaard om, at den prisstigning på olie, vi har oplevet, fra de 90 dollar til de 110 dollar de senere uger, bl.a. på grund af udviklingen i Libyen og Mellemøsten, alene smækker en ekstra regning på dansk erhvervslivs bord på 2 mia. kr. Gør det ikke indtryk? Der må man bare sige, at der er hele pointen, at status quo altså er en illusion.

Kl. 13:18

Formanden :
Hr. Per Dalggaard.

Kl. 13:18

Per Dalggaard (DF):

Jamen det er jeg sådan set enig med ministeren i, men jeg er sådan set lidt uenig i, at vi så partout skal kaste os ud i at bruge nogle nye energiforsyningsselementer, som vi ved vil blive meget dyrere. Selv Energistyrelsen ved jo og skriver, at vedvarende energi er rasende dyr, hvorimod den eksisterende energiforsyning, vi har, f.eks. fra vores effektive, verdens mest effektive, kulfyrede kraft-varmeværker, kan levere en energi til en betydelig lavere pris. Men fordi vi skal være rigtig grønne hele tiden og endnu mere grønne end de grønne, skal vi importere træpiller fra Canada og Rusland og Baltikum og smide ind i vores kraftværker. For det første synes jeg ikke, det er særlig grønt, og for det andet bliver det jo altså endnu dyrere, for i overmorgen bliver biomasse en mangelvare, lige så vel som olie bliver det. Og jeg taler om kul, som ikke er en mangelvare, som er effektiv og en god forsyningskilde.

Kl. 13:19

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:19

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jo, men hvis det var sådan, at vi nu valgte en bestemt teknologi såsom biomasse, kunne der jo være et vist ræsonnement i at sige, at så kunne vi godt bringe os selv i en situation, hvor det blev dyrt, for så blev vi jo afhængige, fordi vi så bare udskiftede en afhængighed med en anden afhængighed. Men det, vi gør i energistrategien, er jo præcis, at vi laver et herresving – jeg ved ikke, om der findes et bedre udtryk for en ligestillingsminister, jeg prøver på at lede efter det – uden om en bestemt teknologi.

Så det er ikke kun biomasse, vi satser jo bredt, også på vind, vi satser på sol og også på geotermi, og på den måde får vi bredt os ud og bringer os ikke i en situation, hvor vi kommer til at blive meget afhængige af en bestemt energikilde. Lad mig minde om en ting, apropos det første, som hr. Per Dalggaard siger: Det gælder jo netop om, at vi i langt højere grad får koblet os på et europæisk marked, og derfor indgår det også i energistrategien, at vi skal have væsentlig flere forbindelser, end vi har i dag, bl.a. via den nye havvindmøllepark, Kriegers Flak, der kommer til at forbinde Danmark og Tyskland med en ny transmissionsledning.

Kl. 13:20

Formanden :

Tak til hr. Per Dalggaard, og tak til ministeren.

Hermed sluttede spørgsmålene til klima- og energiministeren.

Så kan jeg oplyse, at jeg har fået en lille note, hvor der står om afbrydelsen af ministerens mikrofon, at den skyldtes, at ministeren har papirer liggende, der kommer til at trykke på touchskærmen. Så har man en forklaring på det. Hvis det skal oversættes fra engelsk efterfølgende, gør vi det uden for spørgetiden.

Så er der spørgsmål til ministeren for ligestilling. Og det er fru Yildiz Akdogan med spørgsmålet, værsgo.

Kl. 13:20

Spm. nr. US 108

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. For nylig erklærede ligestillingsministeren den 8. marts for mere eller mindre død. Hun mente, at det var tid til ikke at sætte så meget fokus på kvinder, men til at prøve at få mændene ind i kampen for ligestilling.

Ministeren foreslog også en mandekommission. Som en, der har skrevet om det og foreslået det samme, nemlig en mandekommission, tilbage i 2008, er jeg da kun glad for, at ministeren har ladet sig inspirere af mit forslag. Jeg er enig, vi skal også have mændene på banen. Som ministeren siger, synes jeg også, at vi skal invitere mændene ind i kampen.

Apropos kampen vil jeg bare starte med et spørgsmål om netop det, for der ved vi f.eks., at med hensyn til barsel skal begge parter, både fædre og mødre, have mulighed for at gå på barsel, men når man ser på, hvem der tager barselen, ser man, at det i højere grad er mødrene, der tager den. Barnets første sygedag bliver også taget af mødrene. Ikke mindst er det sådan, at de yngre fædre, som ønsker at gå på barsel, rent faktisk risikerer en fyring. Vi har set flere sager, og en, jeg kan referere til, er en, der blev beskrevet i Berlingske sidste år, hvor overskriften hed »Fædre på barsel risikerer fyring«.

Nu vil ministeren jo gerne have mændene på banen. Så tænkte jeg: Kunne ministeren for ligestilling for det første så ikke se lidt nærmere på, hvad der kan gøres, og på konkrete initiativer, så fædre ikke bliver fyret, fordi de benytter sig af retten til at være fædre og være med til at følge deres barns opvækst?

Kunne ministeren for det andet ikke give de mødre, der godt kunne tænke sig at komme tilbage på arbejdsmarkedet noget tidligere, en mulighed for det? Kunne ministeren måske overveje at se lidt på, hvordan man kunne motivere nogle af fædrene til at tage barsel og ikke mindst motivere arbejdsgiverne til at give de her fædre lov til at tage barsel, f.eks. med en 3-måneders barselmulighed for fædrene?

Oppositionen har foreslået, at man kunne øremærke 3 måneders barsel til fædrene. Så er det noget, ministeren vil arbejde for, når hun gerne vil have mændene ind i kampen for ligestilling?

Kl. 13:22

Formanden :

Så er det ligestillingsministeren ...

Kl. 13:22

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

... som nu forsøger at holde alle papirer væk fra skærmen.

Lige en præcisering vedrørende den 8. marts: Jeg tror, man kan sige, at rygtet om den 8. marts' død er stærkt overdrevet. Det, jeg jo opfordrede til og inviterede til, var en bredere debat om ligestilling. Der var ikke tale om, at jeg ville aflyse nogens 8. marts-dag, men lad det nu ligge.

Så er der også lige en præcisering om mandepanelet, for der er netop tale om et panel og altså ikke om en kommission, som oppositionen så har foreslået.

Nu var der jo en del spørgsmål vedrørende barsel, og der vil jeg da bare sige, at vi kommer til at tage initiativer – det fremgår så også af perspektiv- og handlingsplanen, som netop er blevet oversendt til Folketinget – i forbindelse med at opfordre virksomheder til i højere grad at engagere sig i emnet barsel. Vi lancerer det, vi kalder en barselstafet.

Men hvis spørgsmålet går på, hvorvidt jeg vil gå ind og øremærke barsel specifikt, så er svaret nej, for vi har en af de mest fleksible barselorlover i verden. Vi mener ikke, at det er her fra Christiansborg, man skal bestemme, hvordan den enkelte familie skal organisere sig.

Kl. 13:23

Formanden :

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 13:23

Yildiz Akdogan (S):

I forbindelse med at jeg refererede til, at ministeren syntes, at man netop skulle stoppe med at have fokus på kvinder, vil jeg sige, at jeg kan henvise til et citat fra Politiken. Men i sin egen pressemeddelelse på ministeriets egen hjemmeside skriver ministeren:

»Ligestilling er ikke et »nulsumsspil« eller en tvekamp mellem kønnene. Det drejer sig dybest set om at skabe lige muligheder – til gavn for den enkelte og for Danmarks fremtidige vækst«.

Set i det lys må det også være i ministerens interesse, at vi får skabt muligheder for begge køn, for mødre såvel som for fædre. Og så kan jeg ikke forstå, at ministeren ikke rigtig prøver at benytte sig af andre instrumenter, f.eks. en øremærkning af barsel til fædrene, for netop at skabe lige muligheder og ikke mindst give faderen retten til også at være en del af barnets opvækst.

Det forstår jeg ikke helt hvorfor ministeren ikke vil være med til, så jeg kunne godt tænke mig at spørge: Mener ministeren ikke, at det er et rigtigt instrument? Eller synes ministeren, at det at motivere eller bare komme med enkelte hensigtserklæringer er nok til at skabe den her mulighed for faderen til at tage barslen?

Kl. 13:25

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:25

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jeg synes lige, der var en ting, der var meget principiel, som fru Yildiz Akdogan sagde indledningsvis, og det var det her med fyring i forbindelse med barsel. Der vil jeg godt lige skyde ind, at det naturligvis er forbudt, og der er heller ikke sket nogen stigning i antallet af sager, hvor mænd afskediges. Det var bare lige for at få det skudt ind i debatten.

Så er det fuldstændig rigtigt – med reference til hjemmesiden for Ministeriet for Ligestilling, min egen hjemmeside – at ja, vi skal have mændene med i den her debat. Dermed er jo ikke sagt, at vi ikke længere fokuserer på kvinder. Jeg mener, at vi er færdige med lige-

stilling for kvinder som sådan, vi kommer bare ikke i mål, hvis vi bliver ved med at have en debat, som er en silodebat, hvor kvinder diskuterer om og for kvinder. Så det er det, der er målsætningen med nu at sige: Lad os prøve på at se, om vi kan gøre det på en anden måde og i højere grad også få mændene inddraget. Og hvad kunne være det mest effektive, man kunne forestille sig vedrørende barsel? Jamen det er da, at også den mandlige direktør rent faktisk går på barsel. Det er for mig at se nok den mest effektive feminisme, hvis man overhovedet ønsker at bruge ordet feminisme.

Kl. 13:26

Formanden :

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 13:26

Yildiz Akdogan (S):

Men ministeren har jo ikke rigtig svaret på spørgsmålet. Altså, jeg ønsker også at både direktøren og den almindelige lønmodtager tager barsel som far, men spørgsmålet er netop, hvad der skal til, for at de benytter sig af den rettighed. Og der har ministeren åbenbart ikke rigtig andre forslag end gode hensigtserklæringer, men de hjælper jo ikke rigtig nogen steder.

At fædre kan risikere at blive fyret, når de går på barsel, er der flere artikler om. Jeg kan referere til den fra Berlingske Tidende med overskriften »Fædre på barsel risikerer fyring«. Og med henvisning til ministerens egen pressemeddelelse vil jeg sige, at vi jo ikke er uenige om, at vi gerne vil have begge køn ind i kampen, vi vil gerne have, at der skal skabes lige muligheder for mænd og kvinder, men der er en ulighed, og det er der både på undervisningsområdet og på forskningsområdet, som ministeren, dengang hun var prorektor på Københavns Universitet, også selv så. Der er en skævhed. Så er spørgsmålet, hvad man gør for at rette op på den her skævhed. Hvordan kan det være, når der er så mange kvinder, der går på universitet, at der er den her skævhed i forhold til antallet af kvindelige professorer og kvindelige lektorer?

Jeg vil gerne spørge: Synes ministeren ikke, det er på tide, at der kommer nogle regler, i stedet for at det bare er tomme hensigtserklæringer?

Kl. 13:27

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 13:27

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jamen det er jo her, vi har den altafgørende skillelinje i debatten om ligestilling, hvor regeringen indtager det synspunkt, at det, det gælder om med ligestilling, netop er at skabe lige muligheder og fjerne barriererne. Og det har vi jo også gjort, når det handler om barsel generelt: Vi har nærmest den mest fleksible barselorlov overhovedet i verden. Og det er jo så op til den enkelte familie at organisere sig. Der ønsker vi ikke for at opnå en eller anden procentmæssig ligestilling at gribe ind over for det, det er op til den enkelte familie, ligesom jeg heller aldrig nogen sinde, når det handler om antallet af kvinder i bestyrelser eller for den sags skyld antallet af kvindelige professorer på universiteterne, vil definere ligestilling ud fra en bestemt procentsats. Det afgørende er, at der er lige muligheder, og der, hvor der så ikke er lige muligheder, skal vi naturligvis forsøge at få de barrierer fjernet. Men som altoverskyggende hovedregel er der altså tale om uformelle barrierer, og uformelle barrierer i forbindelse med normer og traditioner mener jeg altså ikke at man kan klare ved hjælp af lovgivning.

Formanden :

Tak til fru Yildiz Akdogan.

Så er det hr. René Christensen som spørger til ministeren for ligestilling.

Kl. 13:28 hold til den lige adgang og i forhold til ligestillingen i forbindelse med jobsøgning.

Kl. 13:31

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:28

Kl. 13:31

Spm. nr. US 109**René Christensen (DF):**

Tak. Det, jeg skal spørge ministeren om, er vedrørende ligestilling. Ministeren har jo her en fin holdning til ligestilling, og vi kunne også høre her, at ministeren ikke går ind for kvoter og forskelsbehandling på den måde. Så vil jeg spørge, hvordan ministerens forhold er til ligestilling i forhold til arbejdsmarkedet. Jeg går ud fra, at ministeren har samme holdning til lige adgang til arbejdsmarkedet, uanset om det drejer sig om køn, alder eller religion. Der er faktisk også lovgivning om det.

Jeg vil høre, hvordan ministeren så tackler det, at vi jo i en stor del af slagterbranchen har det, der hedder halalslagtning, hvor der faktisk på slagterierne er folk, som er ansat kun på grund af deres religion. Det vil sige, at virksomhederne ikke kan levere produktet som halalslagt, hvis ikke den person, der har stået først på båndet, har den rigtige tro. Det vil sige, at man faktisk i nogle tilfælde i virksomhederne bliver nødt til at spørge den ansatte om, hvilken religion den ansatte har. Mener ministeren, at det er en god kutyme, vi har fået i Danmark, at vi har den forskelsbehandling på det danske arbejdsmarked, især nu, hvor man lægger op til, at langt flere dyrearter skal halalslages?

Kl. 13:29

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 13:29

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Nu er det jo sådan, at jeg som ligestillingsminister koncentrerer mig om køn som sådan og det at skabe lige muligheder, som vi så lige har været inde på. Det konkrete eksempel vil jeg ikke gå ind i. Man kunne jo forestille sig, at det er virksomheden selv, der har valgt den ordning, netop på grund af det produkt, som man rent faktisk producerer. Men at gå nærmere ind i det har jeg ikke mulighed for på nuværende tidspunkt.

Kl. 13:30

Formanden :

Hr. René Christensen.

Kl. 13:30

René Christensen (DF):

Det er netop de lige muligheder, der ikke er til stede. Vi kan forestille os, at der er en virksomhed, der skærer ned, og at der står en mand længere nede på båndet, som skal fyres, men ikke har mulighed for at søge stillingen øverst på båndet, fordi virksomheden har besluttet at ville levere til et marked, som forlanger halalslagt kød. Altså har vi arbejdspladser i Danmark, hvor ansættelse er betinget af, at man har en bestemt tro. Problemet er, at ifølge de regler, der regulerer arbejdsmarkedet, må man ikke spørge om, hvilken seksualitet vedkommende har. Jeg går ud fra, at ministeren er enig i, at man ikke spørger om det. Jeg går også ud fra, at ministeren er enig i, at man ikke – når det nu står i lovgivningen – spørger til, hvilken religion vedkommende har. Men alligevel har vi faktisk arbejdspladser i Danmark, hvor det er betinget af, at man har en bestemt religion, at man kan få et job. Mener ministeren ikke, det er problematisk i for-

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Igen vil jeg sige, at jeg med glæde skal kigge på den konkrete problemstilling. Jeg kunne forestille mig, at det er et principielt spørgsmål, der her bliver rejst, da det næppe er så mange arbejdspladser, vi taler om inden for det her felt. Jeg vil også tillade mig at gå ud fra, at det altså er virksomheden selv, igen på grund af det produkt, som man sælger, der har valgt den ordning.

Kl. 13:31

Formanden :

Hr. René Christensen.

Kl. 13:31

René Christensen (DF):

Jamen det kan jeg godt forstå at ministeren siger. Men man må jo heller ikke køre *lidt* for stærkt, og virksomhederne kan heller ikke lave noget, der er sådan *lidt* ulovligt, fordi det er få arbejdspladser, det drejer sig om. Og der var spørgsmålet til ministeren jo bare, om ministeren ikke føler, at det er uhensigtsmæssigt, at der er virksomheder, som kører på kanten af lovgivningen i forhold til lige adgang til arbejdsmarkedet og faktisk stiller nogle spørgsmål til nogle medarbejdere, som man ifølge lovgivningen ikke har ret til at stille, som jeg nævnte før, om bl.a. seksualitet og alder og nu også religion.

Der mener vi i Dansk Folkeparti altså, det er problematisk, at man kører på kanten af lovgivningen, og der mener vi, at virksomhederne, selv om det drejer sig om få arbejdspladser, jo må rette ind efter de regler, som der er på området.

Kl. 13:32

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:32

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jamen virksomhederne skal naturligvis overholde landets love. Men at sige, at man kører på kanten af lovgivningen, er jo også et temmelig klart synspunkt, så jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde før, nemlig at jeg naturligvis meget gerne kigger på det, og så skal jeg nok vende tilbage om det.

Kl. 13:32

Formanden :

Tak til hr. René Christensen, og tak til ministeren for ligestilling.

Den næste spørger er fru Karen Klint, og spørgsmålet er til integrationsministeren. Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 13:32

Spm. nr. US 110**Karen J. Klint (S):**

Tak for det. Og først tillykke til ministeren og et ønske om et konstruktivt samarbejde. For vi er jo ikke ret uenige om målene på integrationsområdet, men midlerne kan vi godt nogle gange få en lidt heftig drøftelse af. Jeg vil så ikke indlede en heftig drøftelse om enkeltord, der er kommet ud af ministerens mund, men mere spørge til beskæftigelsesgradens påvirkning af integration. Jeg er opmærksom på, at ministeren næppe kan alle tabeller udenad endnu, så ny, som ministerrollen er, så derfor vil jeg prøve at gøre mit spørgsmål lidt

generelt og i retning af, om ministeren tror, det er nok, at vi ser på indvandrerne erhvervsfrekvens, eller om det ikke er bedre at se på gabet mellem danskeres og indvandrerne erhvervsfrekvens og sammenligne det for at se, hvor godt det går med integrationen.

Kl. 13:33

Formanden :

Så er det integrationsministeren.

Kl. 13:33

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg underer mig altid over det, hvis man skal til at lave statistiske data om midt i noget. Hvad er interessen egentlig? Cicero, tror jeg, var den første, der spurgte: Hvem tjener derpå? Qui bono? Og hvem gør det? [Lyddufald]. Hvem tjener på, at man lige pludselig skulle ændre de statistiske beregninger? Ja, det gør Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Socialdemokratiet, for nu har man pludselig, vups, fundet ud af, at det, der er interessant, er forskellen i erhvervsfrekvens mellem – hvad skal vi kalde det? – nydanskere og gammeldanskere. Jo jo, men hvis man beregner ud fra den arbejds metode, så ville integrationen i Spanien være en stor succes, skønt de har en kolossalt høj arbejdsløshed i forhold til den danske.

Sagen er den, at ja, der er forskel på gammeldanskeres og nydanskere integration på arbejdsmarkedet. Det er der, det har der været i alle de år, vi kan huske. Men regeringen har indsnævret den forskel ved siden 2001 at føre en aktiv integrationspolitik, der har gjort det gab mindre og mindre og mindre. Derfor er regeringens integrationspolitik en kolossal succes på det her felt, og det synes jeg må være det afgørende. Jeg forstår godt hensigten, men jeg bliver forstemt derved.

Kl. 13:35

Formanden :

Fru Karen Klint.

Kl. 13:35

Karen J. Klint (S):

Jamen det var jo sådan set slet ikke det, jeg spurgte om. Jeg kom slet ikke med nogen kritik. Jeg spurgte bare, om det ikke var lidt klogere at ændre måleinstrumentet, og så får jeg en lang tale om, at det har vi onde hensigter med. Det kunne jo godt være, at vi havde seriøse hensigter med at sammenligne æbler med æbler og pærer med pærer frem for at sammenligne æbler med pærer. Så jeg var slet ikke inde i sådan en statistisk udredning.

Men det er jo interessant, for ministeren har åbenbart læst den samme statistik, som jeg også kiggede på i går, og det er jo ikke for at sige, at den statistik er bedre end andre. Men hvis vi skal prale, er det vel reelt at bruge den mest neutrale praleværdi, og det er at sammenligne erhvervsfrekvensen for borgergrupperne på samme præmisser. Eller er ministeren grundlæggende uenig i, at man skal sammenligne æbler med æbler og pærer med pærer?

Kl. 13:36

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:36

Integrationsministeren (Søren Pind):

Hvis man endelig skulle gå ind i den diskussion, synes jeg, man skal sammenligne med sammenlignelige lande og ikke f.eks. med lande i Sydeuropa med en helt anden arbejdsmarkedstradition end den, vi opererer med i Danmark. Det er det, der får mig til at sige ærligt – og så må fru Karen Klint undskylde polemikken, når hun nu er startet så venligt – at for tiden ser jeg altså Arbejderbevægelsens Erhvervsråd som en kampfilial af Socialdemokratiet, der sprøjter rap-

porter ud, som prøver på at skabe ubejlelige pointer for regeringen, når nu sandheden med hensyn til arbejdsmarkedsintegrationen er den, at vi i Danmark har en kolossal europæisk succes, og at vi siden 2001 har fået 45.000 flere indvandrere fra ikkevestlige lande i beskæftigelse. Det synes jeg ikke vi skal lægge skjul på.

Kan man gøre mere? Man kan altid gøre mere. Men at begynde at rode med statistikkerne nu og begynde at sammenligne netop pærer og bananer i stedet for bananer med bananer synes jeg ville være en skam.

Kl. 13:37

Formanden :

Fru Karen Klint.

Kl. 13:37

Karen J. Klint (S):

Jeg får igen et svar på noget, jeg ikke spørger om, og en retfærdiggørelse af ting, jeg heller ikke har sagt var uretfærdige. Men det er jo interessant, når ministeren nu siger, at vi skal sammenligne lande med lande: Hvorfor så ikke sammenligne borgergrupper med borgergrupper? Det er sådan set bare det, jeg spørger om. Og jeg er slet ikke ude på at svine ministeren eller regeringen til. Jeg er faktisk ude på at spørge, om det ikke var noget, Folketinget kunne samarbejde bedre om – at vi måler de ting, som er mest sammenlignelige at måle på? Det kan ministeren jo så bare svare ja eller nej til frem for at svine mit parti til.

Kl. 13:37

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:37

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg har opdaget, at i mit erhverv skal man ikke sådan gå og svine nogen til. Det svarer sig ikke rigtig, og det skaber også en unødig og kolossal ballade. Min tilgang er sådan set mere den, at jeg oplever, at der føres propaganda på det her felt, og det siger jeg oprigtigt og åbent. Jeg takker for fru Karen Klints neddæmpede stil på det her. Men sagen er jo bare den, at det at ændre statistikken på nuværende tidspunkt kun har én hensigt, og det er at kunne hævde, at regeringens integrationspolitik ikke har virket, når sandheden efter min bedste opfattelse er den modsatte, nemlig at vi tilhører superligaen i Europa, og at det er lykkedes for os, hvad ingen regering før har kunnet, nemlig at få skabt en arbejdsmarkedsintegration, som er second to none, og som er en kolossal succes, ikke mindst for de mennesker, som har fået et liv ude på arbejdsmarkedet i de her sammenhænge – 45.000 siden 2001.

Kl. 13:38

Formanden :

Tak til fru Karen Klint.

Så er det fru Astrid Krag med spørgsmål til integrationsministeren. Værsgo.

Kl. 13:38

Spm. nr. US 111

Astrid Krag (SF):

Tak for det. Også herfra skal der lyde et velkommen i den varme stol til den nye minister. Jeg vil spørge om noget helt andet, nemlig indfødsretsområdet.

Der har været mange skrivelser om det, og det er jo bl.a. derfor, ministeren sidder, hvor han sidder. Men det, jeg vil tage fat i, er en serie artikler i sidste uge i dagbladet Politiken, der handler om det her forhold, at man i en aftale indgået mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti i 2005, udmøntet i cirkulæreskrivelsen af 2006,

fastslår, at lidelsen posttraumatisk stress-syndrom, forkortet PTSD, ikke kan give anledning til dispensation fra de krav, der bliver stillet i forbindelse med meddelelse af indfødsret.

Vi skylder måske at sige, hvis der er nogle, der lytter med, og som ikke lige har det inde under huden, at PTSD jo er en lidelse, som kan give problemer med hukommelse, med koncentration, den kan give angst og søvnbesvær, og lidelsen er i nogle tilfælde så grel, at den kan karakteriseres som et handicap. FN's handicapkonvention trådte i kraft her i Danmark i 2009, og derfor står vi jo nu med et dilemma, et problem, måske et potentielt konventionsbrud.

I Politiken kan man læse, at både Institut for Menneskerettigheder og jurister på Aarhus Universitet og på Københavns Universitet råber vagt i gevær, fordi vi her står over for et potentielt nyt konventionsbrud fra Danmarks side. Jeg kan så også se i avisen, at regeringens parlamentariske grundlag er lodret uenige om, hvad der skal gøres ved det. Dansk Folkeparti siger: Det er bare ærgerligt, vi skal ikke rykke en tøddel på dispensationsmulighederne af den grund. Liberal Alliance siger, at der selvfølgelig må handling til.

Derfor er mit formål med at stå her i dag at finde ud af, hvor den nye minister egentlig står i den her sag om et potentielt nyt dansk konventionsbrud inden for indfødsretten.

Kl. 13:40

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:40

Integrationsministeren (Søren Pind):

Det er ministeriets opfattelse, at Danmark overholder sine internationale forpligtelser i den her sammenhæng. Som bekendt – og ikke mindst i lyset af den seneste diskussion er det vel gået op for de fleste – henhører meddelelse af indfødsret under Folketinget i henhold til grundlovens § 44. Jeg har godt set, at der er politiske partier, der vil gøre op med selveste grundloven på det her felt – det kan overraske – men ikke desto mindre er det sådan, det forholder sig.

Sagen er den, at for nærværende er det sådan, at sager om mennesker, der lider af PTSD, altså posttraumatisk stress-syndrom – der er mange svære ord i de her debatter – i samspil med anden svær sygdom, vil blive forelagt Folketingets indfødsretsudvalg med henblik på en eventuel dispensation. Det er vigtigt at gøre sig klart, at bestemmelserne i handicapkonventionen *ikke* betyder, at der er et retskrav på statsborgerskab, men alene, at der skal være mulighed for at opnå det på lige fod med andre. Det udelukker så ikke, at der kan stilles visse krav.

Bestemmelserne i handicapkonventionen giver anledning til overvejelser om, hvorvidt retningslinjerne for opnåelse af indfødsret bør ændres, når man til den tid skal indgå en ny politisk aftale om det. De overvejelser er ikke afsluttet endnu, og de overvejelser gennemføres som sædvanlig med aftaleparterne bag indfødsretsaf-talen, og de partier er som bekendt regeringspartierne og Dansk Folkeparti.

Det er, hvad jeg kan oplyse om det spørgsmål, spørgeren har rejst.

Kl. 13:42

Formanden :
Fru Astrid Krag.

Kl. 13:42

Astrid Krag (SF):

Tak for den besvarelse. Jeg bliver så alligevel nødt til at spørge lidt videre ad to forskellige spor.

Det første er det, som ministeren siger, med, at »i samspil med anden svær sygdom« kan Indfødsretsudvalget få forelagt sager, hvor ansøger lider af PTSD. Men er ministeren ikke enig i den forståelse, jeg har fået af handicapkonventionen, nemlig at den slår fast, at

PTSD alene – altså alene at lide af det – i nogle tilfælde kan have karakter af at være et handicap og derfor noget, der også giver en konventionsmæssig beskyttelse, eller afviser ministeren den forståelse?

Det andet spor, jeg vil følge, er, at ministeren nu siger, at når der skal forhandles nye retningslinjer, vil man også tage det her med – det er jo positivt at høre, og det vil jeg også gerne kvittere for. Men der er langt fra at sige, at det tager man med, men at man synes, man gør det rigtigt i dag, og så til at sige, at man hælder til, at der bliver nødt til at ske nogle ændringer. Ministeren har jo selv sagt til Politiken, at han tvivler stærkt på, at der er behov for at kigge på noget.

Er det med den indstilling, ministeren går ind i de kommende for-handlinger om nye retningslinjer?

Kl. 13:43

Formanden :
Så er det ministeren.

Kl. 13:43

Integrationsministeren (Søren Pind):

Altså, nu er det lidt specielt for mig at omtale mig selv i tredje person, men ministerens synspunkt i den her sag er – på basis af den undersøgelse, der er iværksat, som det også er tilkendegivet i redegørelsen fra ministeriet – at vi nu kigger på de konventioner, vi har, generelt og ser på, om der skulle være anledning til i den forbindelse at foretage yderligere rettelser i dansk lovgivning. Det er mit grundsynspunkt.

Hvilken procedure vi vil følge i forhold til FN-konventioner og i forhold til personer, der udelukkende lider af PTSD, er så det, jeg har forelagt for Folketinget, og det vil vi tage en drøftelse om med de partier, som er en del af forliget på det her område.

Kl. 13:44

Formanden :
Fru Astrid Krag.

Kl. 13:44

Astrid Krag (SF):

Så må jeg spørge ministeren: Når jeg i Politiken – som jeg rigtig får gjort reklame for her – kan læse, at ordfører for Dansk Folkeparti, hr. Søren Krarup, allerede i dag siger, at man siger ubetinget nej til at kigge på det her, skal det så forstås på den måde, at ministeren vil indkalde til nogle bredere forhandlinger? Det må vel være konsekvensen af, at den ene aftalepart og dermed flertallet bag den nuværende cirkulæreskrivelse er væk.

Hvis man har en ambition om faktisk at gøre noget, i tilfælde af at man konventionsmæssigt har brug for det, bliver man vel nødt til at indkalde til nogle brede og reelle forhandlinger om det her. Det ville jo i så fald være et nybrud i blå bloks regeringstid – i hvert fald den tid, jeg kan huske – og derfor ville det da være fuldstændig historisk, hvis jeg kunne få det tilsagn fra ministeren her i dag.

Kl. 13:45

Formanden :
Så er det ministeren.

Kl. 13:45

Integrationsministeren (Søren Pind):

Det ville i sandhed være en historisk dag, hvis SF og andre ville slutte sig regeringen og Dansk Folkepartis udlændingepolitik. Hvis vi nåede dertil, ville jeg da byde det varmt velkommen.

Kl. 13:45

Formanden :
Tak til fru Astrid Krag.

Så er det hr. Martin Henriksen med et spørgsmål til integrationsministeren. Værsgo.

Kl. 13:49

Kl. 13:45

Spm. nr. US 112

Martin Henriksen (DF):

Tak for det, og også tillykke med ministerposten til den nye minister. Det, jeg gerne vil spørge lidt ind til, er noget i forbindelse med ministerens udtalelser om integration og assimilation. Vi hilser fra Dansk Folkepartis side den debat meget velkommen. Vi synes, det er rigtig godt, at man sætter fokus på, at udlændinge, der kommer til Danmark, skal tilegne sig danske værdier, og at de også skal tilpasse sig dansk kultur og på sigt blive danskere. Det er et synspunkt, vi er meget enige i i Dansk Folkeparti.

Men vi har jo også noteret os, at ministeren så har lagt op til, at debatten først og fremmest skal føres med ord – det siger sig selv – og at der ikke efterfølgende skal komme noget handling ud af debatten, altså at man kan nå nogle af de udlændinge, som er svære at få tilpasset til det danske samfund, ved kun at diskutere og debattere. Der er vi fra Dansk Folkepartis side interesserede i at høre, om ikke også ministeren kan have forståelse for, at det altså en gang imellem er nødvendigt at tage lovgivningsredskabet i brug, hvis man ønsker at sende et klart signal og ønsker at gøre det klart for nogle mennesker, at hvis de er i Danmark, betyder det også, at de må tilpasse sig det danske samfund.

Kl. 13:47

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:47

Integrationsministeren (Søren Pind):

Tak for velkomsten, og tak for spørgsmålet, for det giver mig endnu en lejlighed til at sætte nogle ganske enkle ting på plads. I 2008 skrev jeg en kronik i Jyllands-Posten under overskriften »Danmark er danskernes land«, hvori jeg konstaterede en række eksempler på kulturel tilbagetræden, hvad angår dansk skik og brug, som jeg fandt beklagelige. På det tidspunkt konstaterede jeg, at det tilbageskridt forbandt jeg med ordet integration, og jeg spurgte i den forbindelse, om ordet assimilation ikke var bedre. Problemet med det ord – ud over at det er vanskeligt at udtale – er, at dets brug også bliver grebet af hvem som helst, og at alle mulige har en forskellig tilgang til, hvad det egentlig betyder. Lad mig sige det helt enkelt i én sætning: Jeg har en forventning om, at mennesker, der søger til Danmark for at blive i Danmark, også ønsker at blive danske.

Der har jeg desværre oplevet en forbløffende reaktion fra venstrefløjen. Der lægger man i det at gøre mennesker danske noget med at stoppe svinekød ned i halsen på dem, få dem til at drikke fadøl og gå rundt med en dum klaphat på hovedet. Det siger noget om niveauet, og det siger desværre også noget om, hvad venstrefløjen forbinder med det at være dansk i Kirkegaards, H.C. Andersens og Bohrs fædreland. Det er en fordømmende debat, og jeg synes, det er ondsindet over for dansk kultur, at det er det bedste, man har at sige om den.

Dansk kultur er efter min bedste overbevisning den form for frihedstradition, som blev grundlagt i vikingetiden, og som har været en del af vores kultur lige siden. Dansk kultur er åndsfrihed, det er ytringsfrihed, det er den gensidige diskussion, hvor man i fællesskab når frem til løsningen. Det er den centrale del af dansk kultur, som jeg mener skal formidles til folk, som søger til Danmark.

Kl. 13:49

Formanden :
Hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det var et godt svar fra ministeren, og vi kan hurtigt blive enige om, at venstrefløjen er håbløs på det her område. Det er der ingen grund til at bruge meget tid på, og derfor ville det selvfølgelig også være meget interessant, hvis man i spørgetiden med venstrefløjen kunne diskutere deres opfattelse af det her, men det kan man jo ikke. Jeg er sikker på, at vi får lejlighed til det på et andet tidspunkt.

Ministeren har også været ude at sige, at det multikulturelle er noget, der udgør et problem for det danske samfund. Sådan har jeg forstået det. Så kunne jeg godt tænke mig at blive lidt mere konkret, for ifølge en fremskrivning fra Danmarks Statistik vil der om 40 år ske en fordobling af antallet af indvandrere og efterkommere af indvandrere fra ikkevestlige lande i Danmark, selv med de stramninger, som VOK har vedtaget. Det siger jo sig selv, at det, også når man kigger på antallet, vil medføre flere multikulturelle strømninger i samfundet. Det vil næsten være vanskeligt at forestille sig andet. Så mit spørgsmål er, om ministeren anerkender, at den fordobling vil medføre flere multikulturelle strømninger i samfundet, og på det område deler Dansk Folkepartis bekymringer og vil være med til at begrænse den ikkevestlige indvandring.

Kl. 13:50

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 13:50

Integrationsministeren (Søren Pind):

Det er i hvert fald selvkært, at hvis ikke man i højere grad, end hvad der sker i dag, hvor det at være dansk bliver bagatelliseret og latterliggjort, formidler den egentlige kultur bag det at være dansk – de kerneværdier, der er vores – til de nyankomne i Danmark på de her helt enkle, klare præmisser, så får vi nogle endnu stærkere multikulturelle strømninger end dem, vi har, og hvor vi vil se dansk kultur træde tilbage, og hvor de store problemer, vi har set, f.eks. med immigranter, der vier mindreårige, med tvangsægteskaber og med forfølgelse af kristne i udvalgte boligområder, vil øges. Så vil man se den form for tiltag øges, og det er jeg modstander af. Derfor bliver opgaven med formidling af, hvad det centrale element af dansk kultur er, fantastisk vigtig.

Kl. 13:51

Formanden :

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:51

Martin Henriksen (DF):

Vi er jo ikke uenige om, at der er en formidlingsopgave, og at mange af de initiativer, vi har taget, har haft en effekt, selv om der stadig væk er lang vej endnu. Men hvis det nu er sådan, at ministeren har den opfattelse, at det ikke er lovgivningsinitiativer – vi har fra Dansk Folkepartis side fremlagt forskellige ting, f.eks. forbud mod at bære tørklæder på uddannelsesinstitutioner osv. – der skal til, kunne man spørge, om ministeren vil opfordre til, at kvinder, der går med tørklæde, lægger tørklædet fra sig. Det er jo noget, man kan gøre med ord, og det ville være en klar opfordring.

Men vil ministeren forholde sig til, at den ikkevestlige indvandring til Danmark, selv med de stramninger, der er vedtaget, medfører, at der i løbet af de næste 40 år, jævnfør Danmarks Statistik, sker en fordobling af antallet af ikkevestlige indvandrere og efterkommere i Danmark? Er det, netop set i lyset af det, ministeren har sagt, et problem for det danske samfund?

Kl. 13:52

Kl. 13:55

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:52

Integrationsministeren (Søren Pind):

Det kan jeg ikke svare klart på, for det kan det sagtens blive, men grebet rigtigt an, behøver det ikke at blive det. Jeg synes f.eks., at revolutionerne i Nordafrika jo affejer al snak om, at f.eks. demokrati kun hører bestemte kulturkredse til.

Men for nu også at nå at svare på det centrale spørgsmål, nemlig om jeg vil være med til at lovgive, vil jeg sige: Jeg vil bruge demokratiets fulde arsenal på forhold og enkelte individer, som undergraver det danske fællesskab ved hjælp af ulovlige midler eller ved tvang eller andre uhensigtsmæssigheder. Jeg afviser ikke at bruge lovgivning til det, men jeg siger bare generelt, at holdningspåvirkning – det, som vi i forbindelse med Afghanistan kalder hearts and minds – er mindst lige så vigtigt. I begyndelsen var ordet, og det er det også i slutningen.

Kl. 13:53

Formanden :

Tak til hr. Martin Henriksen.

Så er det hr. Hüseyin Arac, som vi når som den sidste spørger med spørgsmål til integrationsministeren.

Kl. 13:53

Spm. nr. US 113

Hüseyin Arac (S):

Jeg vil starte med at sige tillykke til ministeren. Vi har store forventninger til sådan en ung, frisk minister. Det skal jeg hilse og sige.

Jeg vil for god ordens skyld sige, at min og Socialdemokraternes holdning er, var og vil blive ved med at være, at folk, der kommer til Danmark, skal lære det danske sprog. Sprog er nøglen til det her samfund. Og folk skal sende deres børn i institution, så de kan lære dansk, få en god skolegang, uddannelse og et arbejde og klare sig selv. Og jeg skal hilse og sige til ministeren, at der er mange, der har gjort det, og det er flot. Hvis ministeren ikke tror på det, kan han en dag lade ministerbilen stå herinde og tage bussen eller en taxa eller hilse på rengøringspersonalet her i Folketinget eller gå ind på en restaurant osv. og se, at folk knokler og respekterer de danske værdier, og at folk gerne vil integreres.

Dengang jeg hørte diskussionen mellem ministeren og hr. Martin Henriksen, fik jeg tårer i øjnene, for man står og siger, at det er venstrefløjens skyld. Men nu må det holde op! Regeringen og Dansk Folkeparti har haft regeringsmagten i 10 år og har lavet stramninger på det her område 18 gange. Så jeg vil spørge ministeren, om det ikke er bedre, at man siger, at der er mange mennesker, der gør alle de ting, som vi forventer af dem, og er hundrede procent integreret i det danske samfund – jeg er et eksempel på det, der er andre eksempler i Folketinget, og der er mange andre mennesker, der er eksempler på det – i stedet for at beskyldte alle over en kam for, at de ikke vil integreres, går ind for tvangsægteskaber og forfølger alle mulige andre. Det synes jeg at ministeren skulle sige herfra, og jeg synes, ministeren skulle bakke mig op ved at sige, at der er mange mennesker, der gør et stort stykke arbejde for at blive integreret i det danske samfund. Tak.

Kl. 13:55

Formanden :

Så er det ministeren.

Integrationsministeren (Søren Pind):

Tak for velkomsten. Jeg må også sige, at hr. Hüseyin Arac er et levende bevis på, at ord har deres virkning. Min egen tilgang til det kom frem, da jeg i min tale til medarbejderne i Integrationsministeriet præciserede, hvad mine synspunkter er, nemlig at dansk integrationspolitik bør basere sig på to ting: fasthed og tillid. Det er tillid til, at de mennesker, der søger til Danmark, for rigtig manges vedkommende rent faktisk gør det for at bidrage og for faktisk at være med. Men det er også fasthed i forhold til dem, hvor dette ikke viser sig at være tilfældet, f.eks. en somalier, som tager til Århus for at slå Kurt Westergaard ihjel, altså alle de eksempler, vi har haft.

Der vil jeg sige til hr. Hüseyin Arac, at han må leve med, at jeg kommer til at sige tingene rent ud. Jeg kommer f.eks. også til at sætte fingeren på det forhold, at 46 pct. af kvinderne på kvindekrisecentrene er af anden etnisk herkomst. Jeg vil ikke tie om det. Men jeg vil samtidig række hånden ud til alle dem, der kan og vil, og jeg tager gerne en tur med hr. Hüseyin Arac, hvor end det skal være, for at hilse på dem. For sandheden er, at når der er rollemodeller, vil jeg meget gerne være med til at fremhæve dem. Men man får ikke mig til kun at kaste mig ud i det ene eller det andet. Jeg ser min opgave som værende begge dele.

Kl. 13:56

Formanden :

Hr. Hüseyin Arac.

Kl. 13:56

Hüseyin Arac (S):

Jeg takker ministeren. Jeg vil sige, at Socialdemokraterne har bakket op om de initiativer, der fremmer integration på en god og positiv måde, og det vil vi gerne blive ved med at gøre. Og jeg vil gerne tage med på en bustur med ministeren. Det er helt sikkert. Vi kan tage hr. Martin Henriksen og hr. Søren Krarup med, men jeg tror ikke, det vil ændre ret meget på situationen.

Så vil jeg sige, at ministeren og hans parti snakker meget om liberale holdninger og personlig frihed. Det med den personlige frihed går jeg også meget højt op i. Gælder det for alle borgere i Danmark, eller gælder det kun for nogle bestemte grupper, f.eks. hvad man skal spise, hvem man skal gifte sig med osv.?

Så vil jeg sige, at jeg har taget kraftigt afstand fra den somalier, der tog til Århus for at slå Kurt Westergaard ihjel. Det gør 90 pct. af de mennesker, vi snakker om her i dag. Det skal vi også huske at tage med. Jeg siger ikke, at ministeren kun skal tage det, der fungerer godt. Jeg siger, at der er nogle problemer. Socialdemokraterne vil gerne gøre noget og vil også samarbejde med andre partier, men vi skal huske, at der er mange, der har gjort det, man efterlyser her. Tak.

Kl. 13:57

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 13:57

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jamen altså, den bustur vil jeg glæde mig til. Det skal nok blive fint.

Min tilgang til det er, at præcis en kernekulturdel af det at være i Danmark er den personlige frihed. Det er ytringsfrihed, som f.eks. kan komme til udtryk i påklædningsstil. Derfor behøver jeg ikke at være lykkelig, hvis jeg f.eks. går på en badestrand og ser små drenge løbe rundt i badebukser, men ser små piger pakket fuldstændig ind. For mig er der noget kvindeundertrykkende i det, men jeg vil ikke lovgive imod det. Jeg vil ikke lovgive imod det, for det må være op til den personlige frihed.

Det er måske dér, hvor tingene kan blive lidt forvirrende, men det er det, der gør, at jeg er liberal, hvor andre er konservative. Og den diskussion kommer vi til at have, præcis fordi jeg mener, at den personlige frihed gælder for alle, så længe man ikke krænker andre. Jeg tror ikke på, at jeg kan overbevise mennesker, som er forbeholdne over for at integrere sig i Danmark, ved at bryde de selv samme værdier, som jeg selv sætter højt.

Kl. 13:59

Formanden :

Så er det hr. Hüseyin Arac.

Kl. 13:59

Hüseyin Arac (S):

Jeg tror, at vi først skal tage udgangspunkt i de positive, og så kan vi vende tilbage og hente de andre, som ikke vil. Det synes jeg at vi skal bruge vores kræfter på.

Så vil jeg sige, at jeg er enig med ministeren, når han siger, at det, når man drikker fadøl og har klaphat på, ikke er ensbetydende med, at man er dansker. Jeg skal hilse og sige, at der er mange, der gør det, men det er ikke ensbetydende med, at man er dansker.

Jeg har et sidste spørgsmål til ministeren. Da jeg var her i Folketinget i 2006, kom regeringen med et ghettoudspil. Da jeg kom tilbage i 2010, kom regeringen igen med et ghettoudspil. Regeringen er god til at komme med nogle udspil om uddannelse, energi og mange andre ting. Så vil jeg gerne spørge ministeren: Hvis den her regering var så dygtig til integration, hvorfor så komme med to ghettoudspil, et i 2006 og et i 2010? Hvad er der sket med de der udspil, kom der noget ud af dem? Har man sat nogen ting i gang for at fremme integrationen? Tak.

Kl. 14:00

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:00

Integrationsministeren (Søren Pind):

Der er ikke nogen tvivl om, at den arv, den her regering er efterladt med, i forhold til den karakter, indvandringen havde før, er svært at håndtere. Og det er det, man ser komme til udtryk i ghettoudspillene, da situationen sådan set sine steder bliver stadig mere alvorlig, og da visse boligområder i Danmark er karakteriseret ved ikke i virkeligheden at være en del af det Danmark, som hr. Arac og jeg kender. Vi bliver nødt til at forholde os til, at den arv er tung.

Heldigvis har indvandringen under den her regering skiftet karakter – skiftet karakter, så det nu er nemmere for mennesker, der søger til Danmark, at komme på arbejdsmarkedet; skiftet karakter, fordi kvalifikationerne er anderledes, end de var. Det anser jeg sådan set for at være en af de store succeser i regeringens integrationspolitik.

Men der er ikke nogen tvivl om, at den, lad os bare kalde den ansvarsløse indvandringspolitik, man havde tidligere, bærer en stor arv med sig – en arv, som bl.a. kommer til udtryk i den situation, vi ser i visse af landets ghettoer – og det er ikke nogen nem sag at håndtere. Jeg håber, at vi kan stå sammen om at håndtere det, og at vi også kan være enige om, at det ikke bare er så nemt.

Kl. 14:01

Formanden :

Tak til hr. Hüseyin Arac, og tak til integrationsministeren.

Hermed sluttede spørgetimen.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:01

Formanden :

I forbindelse med, at beskæftigelsesministeren er blevet syg, kan jeg meddele, at spørgsmål nr. 8-13 på dagens dagsorden udgår.

Endvidere kan jeg oplyse, at det af hr. Ole Hækkerup (S) under nr. 14 opførte spørgsmål til skatteministeren (spørgsmål nr. S 1347) på grund af sygdom overgår til spørgetiden onsdag den 30. marts i år.

Det første spørgsmål til justitsministeren er stillet af fru Anne Baastrup.

Kl. 14:01

Spm. nr. S 1333

1) Til justitsministeren af:

Anne Baastrup (SF):

Mener ministeren, at det er forsvarligt, at lovforslaget om at montere alkoholåse i dømte spritbilisters biler endnu ikke er trådt i kraft, selv om det blev vedtaget i juni måned 2010, når man påtænker, hvor mange ulykker den vedtagne lov kunne have forhindret?

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:01

Anne Baastrup (SF):

Mener ministeren, at det er forsvarligt, at lovforslaget om at montere alkoholåse i dømte spritbilisters biler endnu ikke er trådt i kraft, selv om det blev vedtaget i juni måned 2010, når man påtænker, hvor mange ulykker den vedtagne lov kunne have forhindret?

Kl. 14:02

Formanden :

Så er det justitsministeren.

Kl. 14:02

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Når der bliver spurgt, om det er forsvarligt, vil jeg sige, at nogle gange er det forsvarlige jo netop at gøre tingene grundigt og ikke forhaste sig. Jeg forstår godt spørgsmålet, for der er jo gået lang tid, siden vi vedtog lovforslaget, og til nu, og det er jo ikke trådt i kraft endnu.

Det skyldes simpelt hen, at det kræver en del forberedelser. Man skal administrativt indrette sig på at håndtere de her sager; man skal også finde ud af, hvilke krav man skal stille til de pågældende alkoholåse, og hvordan man skal sikre, at de løbende bliver kontrolleret, så der ikke bliver fusket med systemet. Det kræver også samarbejde mellem forskellige myndigheder.

Der er altså en lang række ting, der skal på plads, inden ordningen kan komme til at fungere godt, og det ville jo ikke være forsvarligt at forhaste sig. Men jeg vil da tro, at det nu nærmer sig, at vi på den anden side af sommeren kan få en endelig indstilling fra Rigspolitiet, sådan at vi kan gå i gang med det, for det er der, sagen beror i øjeblikket. Man skal til bunds i de her forskellige problemstillinger.

Kl. 14:03

Formanden :

Fru Anne Baastrup.

Kl. 14:03

Anne Baastrup (SF):

Det var jo en meget stor sejr for os, at vi fik gennemført reglerne om alkoholåse. Vi ved jo, at der er i størrelsesordenen et sted mellem 50 og 75 mennesker, der dør i trafikulykker på grund af sprit, og derfor er det frygtelig vigtigt, at vi ret hurtigt kan få det her gennemført.

Så jeg vil godt bede ministeren om selvfølgelig at presse på i sit system, men måske også være lidt mere præcis, for »på den anden side af sommeren« kan faktisk godt være til næste sommer. Hvornår er ministerens grænse for, at det her har taget for lang tid, overskredet?

Kl. 14:04

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:04

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg har fået den tilbagemelding, at Rigspolitiet forventer at kunne have et endeligt oplæg klar omkring den 1. oktober. Det vil sige, at inden vi mødes igen med friske kræfter her i Folketingssalen første tirsdag i oktober, burde der ligge et endeligt oplæg fra Rigspolitiet. Og så kan vi i Justitsministeriet hurtigt gennemføre det, der skal gøres, for at det kan træde i kraft.

Kl. 14:04

Formanden :
Fru Anne Baastrup.

Kl. 14:04

Anne Baastrup (SF):

Det, der er min vision, er så, at man i Justitsministeriet jo godt kan have bekendtgørelsesrammen klar; det er jo bare de tekniske ting, som Rigspolitichefen skal komme med. Så jeg går ud fra, at når Rigspolitichefens oplæg kommer, kan bekendtgørelsen i virkeligheden ligge på bordet sådan her (*taleren knipser med fingrene*). Er det rigtigt forstået?

Kl. 14:04

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:04

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er ikke sådan, at jeg tør garantere, at det lige bliver sådan her (*ministeren knipser med fingrene*). Men jeg kan ikke forestille mig andet, end at vi meget hurtigt kan gennemføre det, fordi vi selvfølgelig er i dialog med Rigspolitiet og også kan være det, med hensyn til hvordan oplægget bliver, og derfor også kan forberede os på det. Så jeg vil bestemt tro, at det kommer til at gå meget hurtigt efter den 1. oktober.

Kl. 14:05

Formanden :
Fru Anne Baastrup.

Kl. 14:05

Anne Baastrup (SF):

Nu ved vi jo ikke, om det er den nuværende justitsminister, der sidder der den første tirsdag i oktober, eller det er en anden, men vi må så bare satse på, at det i hvert fald kommer til at gå lidt hurtigere, end det er gået indtil nu.

Kl. 14:05

Formanden :
Så er det ministeren.

Kl. 14:05

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu ved jeg jo ikke, hvilken ministerpost fru Anne Baastrup forestiller sig at jeg så indtager efter valget, men jeg satser nu på at blive som justitsminister. Men uanset hvilken justitsminister der bliver ta-

le om, tror jeg nok, at det kan blive færdigt rimelig hurtigt efter den 1. oktober.

Kl. 14:05

Formanden :

Tak til fru Anne Baastrup.

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen – også med spørgsmål til justitsministeren.

Kl. 14:05

Spm. nr. S 1342

2) Til justitsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er ministeren generelt af den opfattelse, at fixerum fastholder stofmisbrugere i et misbrug?

Formanden :

Værsø med spørgsmålet.

Kl. 14:05

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er ministeren generelt af den opfattelse, at fixerum fastholder stofmisbrugere i et stofmisbrug?

Kl. 14:05

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:05

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Tak for spørgsmålet, som måske ligger lidt uden for det, der sådan er Justitsministeriets ekspertise og ansvar, for det er jo mere en sundhedsfaglig betragtning. Men jeg tror nok, at spørgsmålet er kommet op, fordi jeg i offentligheden har sagt, at jeg mener, at det er uacceptabelt, at man indretter sådan nogle fixerum, der så jo i realiteten betyder, at man fastholder folk i et stofmisbrug.

Jeg mener, at det er uacceptabelt, at man har sådan nogle fixerum, for det er jo fixerum, hvor der i virkeligheden foregår noget, der er ulovligt. Det kan vi under ingen omstændigheder acceptere. Det er sådan, at vi hellere vil have nogle sundhedsrum, hvor der er mulighed for at lave en egentlig behandling under ordnede forhold. Jeg mener, at det er behandling, der skal til, af de pågældende. Det er ikke fixerum for stofmisbrugere, hvor de bare kan få lov til at indtage deres stoffer. Det er en måde at fastholde dem på i deres stofmisbrug, det er ikke en måde at behandle dem på. Jeg går ind for behandling, og det er det, regeringen gør, og det er også det, vi har fremlagt i vores narkoindsatsplan.

Kl. 14:07

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:07

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu har justitsministeren jo fuldstændig ret i, at baggrunden for spørgsmålet er ministerens udtalelser til Ekstra Bladet, hvor ministeren siger:

»Jeg vil ganske enkelt ikke acceptere, at der etableres private fixerum på Vesterbro. Det er for mig fuldstændig uacceptabelt, hvis privatpersoner på den måde er med til at fastholde andre mennesker i deres narkomisbrug.«

Ministeren siger dermed også, at fixerum er med til at fastholde folk i et misbrug, sådan som jeg læser det.

Jeg går ud fra, at ministeren – selv om ministeren ikke er sundhedsminister – er klar over, at der kan gå ganske mange år, før en stofmisbruger er klar til behandling, er motiveret for behandling, og

at vi vel er enige om, at forudsætningen for overhovedet at gå i behandling er, at man stadig væk er i live. Det vil sige, at man måske heller ikke har pådraget sig alt for mange smitsomme sygdomme.

Nu er ministeren jo justitsminister, så det er ikke det, jeg vil diskutere. Men er ministeren enig i, at principielt er der ikke noget ulovligt i at indtage stoffer, men at det kan være ulovligt at besidde stoffer over en vis mængde?

Kl. 14:08

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:08

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Tak for oplæsningen af min presseudtalelse. Det er altid godt at få ens synspunkter bekendtgjort endnu en gang, så tak for det.

Så vil jeg sige, at jeg har svært ved at se andet, end at der i forbindelse med fixerum vil foregå en ulovlig aktivitet. Der vil jo være tale om – kunne man forestille sig i hvert fald – at nogle var i besiddelse af stoffer i en vis mængde. Der er også nogle, der har handlet de stoffer, som til sidst indtages i fixerummene, så man kan jo ikke komme uden om, at der er en ulovlig aktivitet knyttet til, at det ender med, at der er nogle, hvis der er sådan et fixerum, som kommer ind i det og indtager deres stoffer.

Nu er det i øvrigt sådan, at der mig bekendt er en fogedretskendelse om, at man ikke må etablere de pågældende rum. Det er sådan en ren civilretlig sag, en strafferetlig sag, men derfor er det jo ikke i overensstemmelse med reglerne at indrette sådan et rum på det pågældende sted.

Kl. 14:09

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:09

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg tror ikke, at vi er uenige om, at det ikke er hensigtsmæssigt, at man opretter private fixerum. Det, som spørgsmålet derfor også går på, er, om ministeren generelt mener, at fixerum er problematiske. Det er min holdning og Socialdemokratiets holdning, at fixerum kan være med til at redde liv, indtil den dag brugeren er klar til behandling, og måske endda kan være med til at motivere til behandling, ved at der er sundhedspersonale til stede.

Det, jeg helt konkret spørger ministeren om, er: Er ministeren enig i, at principielt er det sådan, at det ikke er ulovligt i Danmark at indtage stoffer – at selve handlingen at indtage stoffer ikke er ulovlig? Det, der er ulovligt, er at besidde stoffer over en vis mængde, og er man stofafhængig og lever på gaden, som de her mennesker, der benytter sig af et fixerum, gør, så er det jo typisk sådan, at politiet alene ville give de her mennesker en advarsel eller en meget, meget lille bøde for at besidde stoffer til eget brug. Er ministeren enig med mig i, at det er sådan, lovgivningen er, og at det derfor også er en mærkelig udtalelse at komme med, at fixerum mere generelt er problematiske og fastholder folk i misbrug? Det er der vel ikke nogen egentlig argumentation for at sige.

Kl. 14:10

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 14:10

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes, at det er meget problematisk at indrette private fixerum i en ejendom, som der her er tale om. Det er derfor, jeg er tilfreds med, at det, som jeg forstår det, ikke bliver til noget, allerede af den

grund at retten har sagt, at det kan man altså ikke gøre det pågældende sted. Jeg mener også, at det er særdeles problematisk at lave fixerum, hvor man altså fastholder – sådan ser jeg det – folk i et stofmisbrug i stedet for at få dem ind i et forløb, hvor der er en egentlig behandling. Det må være det, det drejer sig om.

Det må dreje sig om at få folk i behandling. Det er i hvert fald det, der er regeringens intention. Vi har samlet en aktpolitik bygget op omkring forebyggelse, behandling, skadesreduktion og kontrol. Det helt afgørende er jo, at de pågældende stofmisbrugere i sidste ende kommer i behandling. Det skal de måske nogle gange forberedes til, men man må have dem ind i en sammenhæng, hvor det ender med, at de kommer i behandling. Det er bl.a. grunden til, at vi i regeringen gerne vil lave sundhedsrum, for der vil man så kunne komme i kontakt med de pågældende og få indledt en behandling.

Kl. 14:11

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:11

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Med al respekt vil jeg sige, at jeg tror, at det var mig personligt, der var med til at bruge ordet sundhedsrum første gang i Folketingets regi. Efter min mening er et sundhedsrum et sted, hvor man både kan indtage de ulovligt erhvervede stoffer, men sådan at man gør det på en ordentlig måde, således at man ikke risikerer sit liv ved det og heller ikke risikerer at få smitsomme sygdomme. Kun derved kan man jo bagefter være motiveret til en samtale med det personale, der er til stede i sundhedsrummet, om, hvordan man kan komme ud af den her kaotiske livsførelse og komme videre i behandling.

Det, jeg hører ministeren og måske også ministerens parti sige, er, at man tror på, at det, at folk bliver mødt i situationen, hvor de indtager stoffer, i fixerum, sundhedsrum – kært barn kan have mange navne – faktisk fastholder dem, hvor vi er nogle, der tror på, at det er med til at motivere folk til at søge behandling, at de faktisk kommer i kontakt med personale.

Jeg må bare undre mig over, at ministeren ikke rigtig vil besvare mit spørgsmål om, om ikke det er korrekt, at selve det med, at man kan indtage ulovligt erhvervede stoffer, jo ikke er ulovlig i sig selv i Danmark, det ulovlige er at besidde dem i en vis mængde. Hvis man er meget stofafhængig, får man altså alene en advarsel, fordi det i loven jo godt forstås, at det er svært at være stofafhængig.

Kl. 14:12

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 14:12

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg hørte godt hele den redegørelse om den sådan retlige situation på området, men jeg blev ikke spurgt – synes jeg, men det kan være, jeg blev det – om det var korrekt. Men det er jo korrekt, at sådan forholder det sig. Det, jeg bliver spurgt til, er synspunkterne omkring narkobehandling og fastholdelse i et stofmisbrug. Det er sådan set det, jeg så svarer på.

Så skal jeg da i øvrigt complimentere for opfindelsen af ordet sundhedsrum. Det er jo altid godt, at der er nogle, der kan berige det danske sprog. Så kan vi jo lægge forskellige ting i det, men i regeringen har vi altså lagt det i det, at det er et sted, hvor man under ordnede forhold kan få den kontakt med de pågældende misbrugere, at de kommer i behandling, men ikke et sted, hvor de indtager stoffer.

Kl. 14:13

Formanden :

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 2.

Spørgsmål 3 er også stillet af fru Sophie Hæstorp Andersen til justitsministeren.

Kl. 14:13

Spm. nr. S 1343

3) Til justitsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er ministeren tilfreds med den skadesreducerende indsats over for stofmisbrugere i Kriminalforsorgens institutioner?

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen bedes læse spørgsmålet op.

Kl. 14:13

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er ministeren tilfreds med den skadesreducerende indsats over for stofmisbrugere i Kriminalforsorgens institutioner?

Kl. 14:13

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:13

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg er sådan set meget tilfreds. Jeg synes, vi gør rigtig meget, når det gælder behandling. Det er sådan, at der på et år kommer over 2.000 indsatte i behandling for misbrug i kriminalforsorgen. Vi har jo nu indført en behandlingsgaranti, og der er så en række forskellige situationer, de pågældende er i. Men der er behandlingsgaranti, og der er som sagt årligt 2.000, som er i behandling, så det er jeg meget tilfreds med.

Det er fantastisk vigtigt, at vi har en forebyggende indsats. Der er jo mange i vores fængsler, som er stofmisbrugere af den eller den anden art, og som, når de kommer ud af fængslet, falder tilbage til kriminalitet, bl.a. fordi de skal skaffe penge til stoffer. Derfor tror jeg også, at der ud over det rent sundhedsmæssige aspekt er meget kriminalitetsforebyggelse i, at vi har behandling mod misbrug i Kriminalforsorgens institutioner, og det er jeg meget tilfreds med.

Kl. 14:15

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:15

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu er det jo sådan, at behandling kun er en lille del af den samlede indsats i forbindelse med skadesreduktion. Som jeg var inde på i mit foregående spørgsmål, vil der være masser af misbrugere, som ikke er villige til at gå i behandling, eller som sidder i Kriminalforsorgens institutioner med en kort dom, der gør, at de ikke har mulighed for at benytte sig af de behandlingstilbud, der ofte kræver, at man er indsat i længere tid.

Derfor vil jeg også godt stille ministeren et spørgsmål. Ministeren har i sit svar på spørgsmål nr. 1450 i Retsudvalget fra fru Karen Hækkerup sagt, at Kriminalforsorgen ikke engang ved, hvor mange stofmisbrugere der indtager stoffer, altså stiknarkomaner, folk, der sprøjter sig. Man ved ikke engang, hvor mange mennesker det drejer sig om i de danske fængsler. Man har også sagt, at der faktisk ikke uddeles renssevæske til de kanyler, der måtte være i de danske fængsler. Altså, i tre fængsler uddeler de det slet ikke – det er man blevet opmærksom på. Og i mange af arresthusene gør de det heller ikke. Synes ministeren, det er tilfredsstillende i forhold til at begrænse smitte med hepatitis og hiv og i det hele taget sikre, at folk ikke får overdoser eller tager stofferne på en forkert måde, når nu de får ad-

gang til dem i de danske fængsler? Det har vi jo ikke fået udryddet, kan man sige.

Kl. 14:16

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:16

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er klart – Kriminalforsorgen kan jo ikke vide, præcis hvor mange stofmisbrugere der er i vores institutioner. Vi kan tage stikprøver, vi kan sørge for at være så tæt på dem som muligt, men man kan jo ikke vide med nogen sikkerhed, præcis hvor mange det drejer sig om. Det er dog sådan, at man løbende tager stikprøver for at undersøge, om der er stoffer i de pågældende prøver, og der er det da glædeligt at konstatere, at hvor der i 2005, sådan som jeg erindrer det, blev fundet rester af stoffer i 16 pct. af prøverne, er det sådan, at sidst der blev lavet en tilsvarende undersøgelse, var man nede på 8 pct. Så noget tyder altså på, at indsatsen hjælper, og det er jeg tilfreds med. Men man skal da aldrig stille sig fuldstændig tilfreds, og jeg synes også, det er vigtigt, at vi mere og mere lærer noget om resultaterne af den behandling, der er imod narkomisbrug i vores fængsler. Der er en undersøgelse i gang i øjeblikket for at få vurderet, hvad effekten er, og den regner jeg med at vi har resultatet af i 2012.

Kl. 14:17

Formanden :

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:17

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Men er ministeren tilfreds med, at der slet ikke sker nogen registrering af, hvor mange der indtager stofferne, og på hvilken måde de gør det – altså om de ryger det, om de stikker sig, eller hvad de gør? For det er jo lidt svært at nå ud og sikre sig, at folk ikke dør eller får en urimelig hård straf ved også at blive smittet med hepatitis eller hiv, mens de sidder i fængsel.

I rusmiddelundersøgelsen blandt Kriminalforsorgens indsatte fra 2003 vurderede man, at 60 pct. af alle de indsatte er stofmisbrugere – det kan godt være, at de, når de sidder i fængslet, drosler ned på det i perioder, men der er også folk, der fortsætter med de stoffer, der nu er tilgængelige i fængslerne. Og de 60 pct. var i de lukkede fængsler, det var ikke i de åbne.

Vil ministeren tage initiativ til en ny undersøgelse, så vi kan blive klogere på, hvad man egentlig gør med stoffer i fængslerne, og hvordan vi kan hjælpe de mennesker, som er stofmisbrugere, og som sidder i vores fængsler, til at overleve deres stofmisbrug og selvfølgelig også på et tidspunkt kunne gå i behandling? For jeg tror, at begge partier har stemt for, at der skal være behandling i fængslerne, men det er jo ikke nok, hvis det er sådan, at folk forinden er blevet smittet med sygdomme, som kan være dødelige, eller at de i virkeligheden er døde af overdoser eller har fået beskidte kanyler.

Kl. 14:18

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:18

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jamen det er bestemt ikke acceptabelt – overhovedet ikke – at der er nogle, som indtager stoffer i vores fængsler eller ryger hash, eller hvad det nu er. Det er overhovedet ikke acceptabelt. Derfor har vi også en nultolerancepolitik. Det er bare sådan, at i stort set alle

fængsler i hele verden, tror jeg, bliver der alligevel på alle mulige mærkelige måder smuglet stoffer ind.

Vi prøver hele tiden at stramme skruen. Jeg har for nylig gennemført en række tiltag for at begrænse mulighederne endnu mere for overhovedet at få stoffer ind i vores fængsler, for vi *skal* have en nultolerancepolitik over for det. Det er ikke acceptabelt. Det skal være en kombination af strenge, skrappe reaktioner, strenge, skrappe kontrolforanstaltninger – og der har jeg som sagt strammet skruen endnu mere her for nylig – kombineret med, at vi så behandler dem, som er misbrugere og er afhængige af stofferne. For vi kan jo – ikke mindst fordi vi nu har strammet retspolitikken og fået længere straffe, så folk er længere tid i fængsel – håbe på, at det så også fører til, at vi får mulighed for at behandle flere af dem, så de er uafhængige af stoffer, når de kommer ud af fængslerne, og ikke falder tilbage i ny kriminalitet.

Kl. 14:20

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:20

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg tror ikke, at strengere straffe i længden vil løse problemerne med stoffer i vores fængsler. Problemet med stoffer i vores samfund har som helhed været i alt, alt for lang tid og har i alt for høj grad gennemsyret vores samfund i hele den vestlige verden. Men man kan gøre mange ting for at undgå det, og noget af det, man jo kan gøre, er i hvert fald at gøre noget for dem, der nu er blevet afhængige af stoffer, og som får adgang til stofferne, uanset om vi måtte ønske det eller ej. Jeg synes heller ikke, det er glædeligt, at de er der, men vi må konstatere, at der er nogle, der bruger stoffer og får fat i dem, uanset hvad vi gør, uanset hvor strenge straffe der er. Uanset hvad man gør, er der stoffer i fængslerne, også i amerikanske fængsler og alle mulige andre fængsler.

Synes ministeren, det er tilfredsstillende, at de mennesker, der er afhængige af stoffer, oplever, at der ikke stilles rensevæske frem i tre fængsler i Danmark og heller ikke i arresthusene – altså at de ud over at være stofmisbrugere og sidde i fængsel også pådrager sig en ekstra sygdom, mens de sidder der, alene af den årsag, at man ikke engang lever op til den lovgivning, der er på området, om at stille rensevæske frem eller sikre en ordentlig skadesreduktion i fængslerne? På gaden uddeler vi rene kanyler, det gør vi af mange årsager ikke i fængslerne, men det er da ikke acceptabelt, at man oplever en bedre skadesreduktion på gadeplan end i fængslerne. Synes ministeren det?

Kl. 14:21

Formanden :

Det hører vi her. Værsgo til ministeren.

Kl. 14:21

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu skal jeg for det første sige, at jeg nu ikke har ment, at det er sådan, at vi har gennemført strengere straffe for at kunne behandle folk mod narkomisbrug. Jeg siger bare, at når vi nu har fået længere straffe – og det har vi fået af andre grunde – kan vi jo lige så godt udnytte den tid, de er derinde, bl.a. til forhåbentlig at behandle dem mod deres stofmisbrug. Og så vil jeg for det andet sige, at hvis det er sådan, at der er nogle steder i Kriminalforsorgens institutioner, hvor man ikke lever op til de krav, vi stiller på området i øvrigt, så er det naturligvis noget, der skal rettes op på. Sådan må det jo være.

Kl. 14:22

Formanden :

Tak til fru Sophie Hæstorp Andersen og tak til justitsministeren. Hermed sluttede spørgsmål 3.

Spørgsmål 4 er stillet af hr. Flemming Møller Mortensen til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 14:22

Spm. nr. S 1348

4) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at hver fjerde 15-årige dreng på hverdage bruger over 4 timer på tv og 4 timer på computerspil, hvilket fører til øget risiko for fedme og diabetes?

Formanden :

Værsgo til hr. Flemming Møller Mortensen med spørgsmålet.

Kl. 14:22

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak. Hvad er ministerens holdning til, at hver fjerde 15-årige dreng på hverdage bruger over 4 timer på tv og 4 timer på computerspil, hvilket fører til øget risiko for fedme og diabetes?

Kl. 14:22

Formanden :

Det svarer ministeren på.

Kl. 14:22

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jamen jeg har da tænkt mig at ringe på mobiltelefonen til hver eneste uvorn ung, som kunne drømme om at sidde så længe ved en computer. Sådan kunne jeg svare, men det gør jeg selvfølgelig ikke, for hverken spørgeren eller jeg kan altså styre, hvad børn gør bag hjemmets fire vægge, om de bager boller, spiller matador eller sidder ved deres computer. Der er altså grænser for, hvad vi i sundhedens navn kan foretage af indgreb i borgernes liv.

Det, det handler om, er jo ganske det samme, som vi gentagne gange har talt om i spørgetiden, nemlig at vi får børnene ud af busserne og op på cyklerne, får givet dem mindst 1 times motion om dagen, får dem til at spise sundt, får dem til at løbe og dyrke sport osv. Det er jo ikke sådan, at det går baglæns, men det går ikke hurtigt nok fremad. Det er fuldstændig sandt. Der er for mange børn, der er overvægtige, og der er især i visse befolkningsgrupper for mange, der lever rigtig usundt.

Det har vi talt om gentagne gange, og det vender vi jo også tilbage til, nemlig denne ulighed i sundhed, hvor størstedelen af befolkningen i virkeligheden bliver sundere og sundere og lever længere og længere, men så er der altså en tung ende, som også bliver sundere og sundere, men i betydelig langsommere tempo, og derved får vi øget ulighed i sundhed. Det er et problem.

De nye sundhedsprofiler, som vi præsenterede for lige 1 uge siden, er alle tiders værktøj for kommunerne, så de kan se, hvad der virker, og de kan sammenligne sig selv med andre kommuner. Så jeg synes, det er en glædens tid, når det gælder forebyggelse, efter at vi har fået dette redskab, nemlig sundhedsprofilerne, men det vender vi jo tilbage til.

Kl. 14:24

Formanden :

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:24

Flemming Møller Mortensen (S):

Overskriften i Berlingske Tidende den 11. marts var »Drenge stener foran computer og TV«. Det er ud fra en skolebørnsundersøgelse, som er lavet i 2010, og ministeren og jeg får givetvis rig lejlighed til at forholde os til detaljerne engang i april, når undersøgelsen bliver fremlagt. Det, der i hvert fald er meldt ud nu, er, at unge ser tv, som de gjorde for 8 år siden, men det, der er det helt nye, er, at de også bruger kolossalt meget tid foran computeren. Jeg ved godt, at den også bliver brugt i skolesammenhæng, altså i en læringssammenhæng, men hvorom alting er, bruger altså en tredjedel af alle 15-årige mindst 4 timer på det. Og for de 11-årige er det en femtedel. Pigerne bruger væsentlig mindre tid på det. Professor Bjørn Holstein fra Syddansk Universitet siger, at en fjerdedel af de unge sidder så lang tid foran tv'et og computeren, at det giver sundhedsproblemer. De får for lidt nattesøvn, de får alt for meget fastfood, de får alt for lidt almindelig god kost og frugt, når de har den adfærd.

Jeg har jo mange gange hørt fra sundhedsministeren, at det her er et spørgsmål om at drage nogen til ansvar et eller andet sted. Jeg vil bare spørge ministeren: Vælger børn selv at blive overvægtige? Er det udtryk for børns reelle muligheder for at vælge konsekvenser til eller fra, når vi – som ministeren også siger her – ser, at alt for mange børn er overvægtige, at alt for mange børn er inaktive? Er der virkelig ikke mere i regeringens skuffe end det at sige, at det er et spørgsmål om at placere ansvaret hos forældrene?

Kl. 14:26

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:26

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Uden at forældrene påtager sig ansvaret, er der intet, der hjælper, og derfor er det helt fundamentalt, at vi fastholder, at forældrene har hovedansvaret for deres børn. Børnene skal sove om natten, de skal have morgenmad, de skal have mad med i skolen, de skal læse lektier osv. Skolen kan ikke arbejde, hvis ikke den bakkes op hjemmefra. Noget tilsvarende gælder for børn, som har usunde vaner, som sidder og glaner foran fjernsynet eller computeren. Det er nu da i øvrigt langt bedre, at de sidder med deres computer, end at de sidder og glør på tv-programmer. Men også det at sidde stille ved computeren kan være skadeligt, hvis det træder i stedet for motion, leg, løb, cykling osv.

Spørgsmålet er bare: Hvad er det lige præcis, vi herinde i Folketinget kan gøre ved børn, som sidder derhjemme i familiens skød og spiller for længe på deres computer? Hvad er det helt præcis, S-SF, hvis de kommer i regering, vil gøre ved det problem, at børn ikke altid gør det, de bør gøre? Det kunne da være dejligt at få at vide.

Kl. 14:27

Formanden :

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:27

Flemming Møller Mortensen (S):

Det er som forebyggelsesordfører for Socialdemokraterne en fantastisk situation at være i, at ministeren den ene gang efter den anden er så interesseret i, hvad det er, vi fra socialdemokratisk side har i skuffen. Vi har rigtig meget i skuffen, og vi har også penge til den her indsats. Det, der måske nok nager ministeren allermest, er, at ministeren ikke har nogen penge og ikke har den politiske vilje til at putte penge i det. Det har vi fra socialdemokratisk side, og jeg kan sige, at vi allerede har fremlagt rigtig mange detaljer. Det er et spørgsmål om at gøre det forpligtigende, gøre det formaliseret, at al-

le voksne, inklusive forældrene, har et primært ansvar, for det er jeg meget enig med ministeren i. Det er der slet, slet ingen tvivl om at de har.

Jeg vil gerne citere professor Bente Klarlund Pedersen, som har sagt:

»De børn, som er fysisk mest inaktive, har forhøjet fedt i blodet, forhøjet insulinmængde og let forhøjet blodtryk. Andre undersøgelser viser, at de mindst fysisk aktive børn også er mindre glade og har sværere ved at få venner.«

Så fortsætter hun:

»Det er relativt nyt, at børn sidder så meget stille, og der mangler forskning på dette område.«

Mit spørgsmål er: Er det her så et sted, hvor ministeren kan få rykket noget op af skuffen og sige, at regeringen vil initiere forskning, så vi måske kan give en hjælpende hånd til kommuner og alle andre, inklusive forældre, til at motivere børn til at komme væk fra de dårlige vaner og over til de gode vaner?

Kl. 14:29

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:29

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Vi har mig bekendt ganske mange forskere, der beskæftiger sig med lige præcis det, vi taler om her. Jeg kan nævne adskillige navne og adskillige institutter. Så der forskes i det, men vi ved jo grundlæggende godt, hvad det er, der er problemet. Det er dårlige vaner, det er dårlig opdragelse, det er, at man ikke bruger de muligheder, der er, for at børnene kommer ud i den friske luft, kommer op på cyklen, kommer med i idrætsforeningen osv. Alle mulighederne er der jo. Der er hældt op i trugene. Problemet er at få folk til at drikke det, vi hælder op.

Så kan Socialdemokraterne og SF'erne bruge lige så mange penge, de vil. Jeg gad vide, hvordan de vil få løst det problem dér inde bag hjemmets fire vægge fra kl. 8 til kl. 10 om aftenen, hvor barnet sidder og spiller på sin computer. Hvad er det nu lige præcis, man vil gøre ved det problem? Det kan man da ikke løse med penge. Altså, vær nu lidt realistisk. Lad os gøre alt, hvad vi kan, men lad os først og fremmest holde fast i, at det altså er forældrenes ansvar. Så skal skolen selvfølgelig bakke op, og forældrene skal bakke op om skolen.

Kl. 14:30

Formanden :

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:30

Flemming Møller Mortensen (S):

Ja, det er et spørgsmål om dårlige vaner. Men det er også et spørgsmål om, også fra politisk side, både at lave en italesættelse og være med til at sikre et ordentligt fundament at handle på. Jeg vil da sige, at jeg synes, det er ærgerligt, grænsende til det ynkelige, at ministeren siger, at det ikke er reelt, når professor Bente Klarlund Pedersen siger, at vi mangler forskning på det her område, og at ministeren siger, at vi har masser af forskning fra alle mulige forskellige sider. Her synes jeg der ligger en stor forskel mellem det, ministeren siger, og det, jeg som socialdemokrat står for. Vi har et helt konkret projekt, nemlig at vi vil sige, at vi vil forpligte alle voksne, som har med børn at gøre, ikke blot på at fokusere på boglighed i skolen, i daginstitutionen, eller hvor det måtte være henne, men også på at fokusere på trivsel, både den psykiske trivsel og den fysiske trivsel. Hermed når vi ud og får italesat problemerne.

Der er kommet ny dansk viden frem, som viser, at 50 pct. af forældrene til overvægtige børn alt, alt for sent indser, at deres børn er

overvægtige. Så vi *har* brug for mere viden, eller har vi? Det vil jeg spørge ministeren om.

Kl. 14:31

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:31

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jamen når jeg hører på hr. Møller Mortensen, ser jeg for mig den formynderiske umyndiggørelsesstat, som tror, at den ved hjælp af penge og direktiver kan få borgerne til at opføre sig anderledes. Undskyld, men det er altså for naivt. Det, vi kan gøre, er at bruge skolen, at fastholde forældrene på deres ansvar og at bruge de nye sundhedsprofiler, som vi skal tale om om lidt, hvor kommunen kan vurdere, hvad der virker, og hvad der ikke virker. Virker det f.eks., at Kolding vil være en cykelby? Virker det, at man indretter cykelstier og får børnene ud af skolebusserne og op på cyklerne? Virker det? Det vil man nu kunne se efter nogle år.

Det vil sige, at forebyggelse nu går fra at være masser af varm luft og tom snak til at være noget konkret, hvor kommunerne kan sammenligne sig med hinanden, og hvor de også kan sammenligne sig med sig selv over årene og se, hvad det er, der virker, og hvor det virker. Det er det, der er fremtid i, og det er jeg sikker på at nogle forskere vil kaste sig over.

Så må spørgeren da undskylde, at jeg tilfældigvis kender så mange navne på forskere, der forsker i præcis det her, så jeg synes, det er naturligt at bruge de forskere og den forskning, der allerede findes. Så vidt jeg husker, har vi også et institut for livsstilsforskning.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:33

Spm. nr. S 1350

5) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at kun halvdelen af landets kommuner har tilbud om forebyggelse til kronisk syge danskere med type 2-diabetes, hjerte-kar-sygdom og lungesygdommen KOL, og at 14 kommuner ikke tilbyder et behandlingsforløb til de tre grupper af patienter?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Møller Mortensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:33

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det.

Hvad er ministerens holdning til, at kun halvdelen af landets kommuner har tilbud om forebyggelse til kronisk syge danskere med type 2-diabetes, hjerte-kar-sygdom og lungesygdommen KOL, og at 14 kommuner ikke tilbyder et behandlingsforløb til de tre grupper af patienter?

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:33

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Kommunerne skal selvfølgelig leve op til sundhedslovens regler, når det gælder forebyggelse og sundhedsfremme. Det gælder også den

del af forebyggelsen, der retter sig mod mennesker, der har diabetes, hjerte-kar-sygdomme eller rygerlunger. Det er den såkaldte patientrettede forebyggelse, og den er et delt ansvar mellem regionerne og kommunerne, som i de obligatoriske sundhedsaftaler skal indgå en aftale om, hvordan de deler dette arbejde mellem sig.

Jeg skal ikke skrive en bestemt formel for, hvilke tilbud der skal etableres i henholdsvis kommunen og regionen, for det er jo netop det, som de efter loven skal aftale i de såkaldte sundhedsaftaler.

Der kan være tale om tilbud, som er målrettet patienter med specifikke diagnoser, men der kan også være mere generelle tilbud om rygestopkurser eller patientuddannelsesforløb.

Sundhedsstyrelsen har netop i sidste uge offentliggjort den nationale sundhedsprofil, hvilket jeg nævnte under det sidste spørgsmål. Det er et vældig godt værktøj, når regioner og kommuner skal tilrettelægge deres forebyggende og sundhedsfremmende indsats.

Trygfonden har udgivet en rapport om patientrettet forebyggelse, og jeg tror, at det er den, der er anledning til spørgsmålet her. Deri kan man se, at 84 ud af landets 98 kommuner har konkrete forebyggende tilbud til mindst en af diagnoserne type 2-diabetes, hjerte-kar-sygdom og rygerlunger. Og knap halvdelen af kommunerne har tilbud til alle de nævnte diagnosegrupper. Så er det tre fjerdedele af landets kommuner, der tilbyder patientuddannelsesforløb, det, der hedder »Lær at leve med kronisk sygdom«. 12 ud af de 14 kommuner, som ifølge rapporten ikke har diagnosespecifikke tilbud, tilbyder kurset »Lær at leve med kronisk sygdom«. Kurset er målrettet alle med kronisk sygdom og tager udgangspunkt i, at egen indsats og håndtering af sygdommen er af stor betydning. 89 kommuner har et rygestoptilbud. Så det er jo ikke sådan, at der ikke sker noget på feltet.

Jeg skal gerne vende tilbage og uddybe, hvad jeg har sagt, for nu er tiden udløbet.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:35

Flemming Møller Mortensen (S):

Ministeren og jeg kan helt sikkert ikke blive uenige om, at det er væsentlig bedre og forbundet med sund fornuft at forebygge frem for at behandle – også når borgerne er gået hen og blevet patienter. Med kommunalreformen i 2007 fik vi store ændringer, og vi fik også rigtig meget skrevet ned i sundhedsloven, som ministeren nævner her. Kommunerne har et meget, meget stort ansvar på forebyggelsesområdet og for al forebyggelse, der er relateret til borgerne, og, som ministeren også siger, for noget af det, der er relateret til patienterne, altså når borgeren er udskrevet fra sygehuset.

Hvor godt er det, det går? Måske går det ikke godt nok. Som jeg hørte ministeren, lød det, som om ministeren måske ligefrem synes, at det går godt nok. Det kan jeg undre mig over.

Statens Institut for Folkesundhed har altså lavet en undersøgelse, og jeg synes faktisk, at vi har ventet meget, meget længe på at få nogle resultater, der viser, hvordan det så går efter kommunalreformen. Man har været inde at måle på type 2-diabetes, hjerte-kar-sygdom og lungesygdommen KOL, og det er jo rigtigt, som ministeren har fremlagt tal for, at en alt for stor del af kommunerne – set med mine øjne og med socialdemokratiske øjne – ikke giver tilbud til patienter med de her tre meget væsentlige livsstilssygdomme, som i så høj grad invaliderer folk, og som i så høj grad indskrænker deres fysiske bevægeevne og i det hele taget deres livskvalitet i hverdagen.

Vi har sundhedsøkonomer her i Danmark, som gang på gang siger, at der, hvor man investerer pengene rigtig godt på forebyggelsesområdet, er på den patientrelaterede forebyggelse, men der er åbenbart en særdeles stor variation i den måde, kommunerne gør det på.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Er det reelt, at der fokuseres på kvantitet frem for kvalitet? Hvad er ministerens ambitionsniveau? Er ministerens ambitionsniveau indfriet, jævnfør de resultater, vi har her fra Institut for Folkesundhed? Eller hvad er det, ministeren ønsker der eventuelt skal gøres mere?

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:38

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):
Som jeg har været inde på, kan den patientrettede forebyggelse i kommunerne og i regionerne indeholde mange forskellige elementer, både diagnosespecifikke og mere generelle initiativer, der henvender sig til alle grupper af kronisk syge. Jeg skal ikke gøre mig til dommer over, hvilke konkrete initiativer den enkelte region og kommune skal tilbyde for at opfylde forpligtelserne i henhold til sundhedsloven.

Men jeg synes, det er værd at bemærke, at alle landets kommuner og regioner i disse år er i fuld gang med at udvikle en række tilbud til borgere med kroniske lidelser. Den udvikling har regeringen sammen med Dansk Folkeparti og Liberal Alliance sat ekstra skub i ved at bevilge over ½ mia. kr. til en forstærket indsats for patienter med kroniske sygdomme i perioden 2010-2012. Midlerne er afsat til udvikling og gennemførelse af forløbsprogrammer for kronisk sygdom og til patientundervisning og fremme af egenbehandling for patienter med kronisk sygdom – egenbehandling eller egenomsorg. I projekterne er der lagt vægt på det tværsektorielle samarbejde, og samtlige regioners projekter omfatter forløbsprograminitiativer for bl.a. diabetes, rygerlunger og hjerte-kar-sygdomme. At det så jo aldrig er nok – der er altid plads til forbedring – sådan vil det være til evig tid.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:39

Flemming Møller Mortensen (S):

Der bliver sagt plads til forbedring, og nu spurgte jeg lige før ministeren om, hvad ministerens ambitionsniveau er. Så kunne det dog være helt naturligt i relation til det og i forlængelse af det at give udtryk for, hvad ministerens ambitionsniveau er. For jeg kan faktisk ikke forstå ministeren, når han siger, at han ikke vil ophøje sig til dommer, jævnfør det, der står i sundhedsloven. Det synes jeg måske lige nøjagtig var en af de myndigheder, ministeren kunne tage på sig, for mit indtryk og min klare opfattelse er, at det ambitionsniveau, som jeg har, ikke er indfriet med de data, vi får her fra Statens Institut for Folkesundhed.

Ministeren siger, at der er plads til forbedring. Der må jeg blot sige: Ja, det synes jeg virkelig der er.

Jeg vil gerne relatere til en ting: Vi har fået et fuldstændig nyt blad fra Kommunernes Landsforening, der hedder Momentum, og hvor der skrives om: »Massive besparelser i kommunerne«. Jeg kan bare sige, at heri står der, hvor mange milliarder kommunerne sparer på områderne, og så siger ministeren, at VKO har tilført 500 mio. kr. til de her specifikke områder. Ja, man hvad forslår 500 mio. kr., hvis der er taget milliarder fra budgetterne generelt for at få kommunernes dårlige økonomi til at hænge sammen?

Så jeg spørger igen: Hvad er ministerens ambitionsniveau?

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:41

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Der er ikke taget milliarder fra kommunerne. Kommunerne har det samme personale i 2011 og 2012, som de regnede med at have i 2010. Sådan er det. Og når det gælder sundhedssektoren, har vi altså de sidste 10 år fået mere end 3.000 flere læger og mere end 3.000 flere sygeplejersker, og det vokser fortsat, det vokser fortsat år for år. Så lad os nu ikke få den debat til at forplumre vores i øvrigt udmærkede samtale om forebyggelse.

Jeg har selv bladet Momentum, og der står ikke noget, der strider mod det, jeg her har sagt, for dem, der skriver det blad, kender godt kommuneaftalerne. At der så har været kæmpe overskridelser i 2009 og 2010, hvor man har brugt meget mere, end man regnede med at ville have brugt i 2010, er så en helt anden sag, og det skal selvfølgelig bringes ned igen på det niveau, som man havde regnet med at man havde i 2010.

Det er barnemad, det siges vist hver eneste dag her i Folketingsalen – sådan er det.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:42

Flemming Møller Mortensen (S):

Ja, der er meget, der er barnemad. Det er i hvert fald også barnemad at forstå, at når kommunerne derude, faktisk i flere år frem, af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti er pålagt en nulvækst, så er det ikke ensbetydende med, at kommunerne har de samme midler, som de har haft tidligere. Vi ved, og sundhedsøkonomerne siger det, at der skulle tilføres i omegnen af 0,7 pct. for at nå op på det samme beløb. Lad mig blot lige citere fra forsiden af Momentum:

»2011 står på massive besparelser rundt om i de danske kommuner, viser Momentums kortlægning. Hele 84 kommuner lægger op til besparelser i forhold til regnskabet for 2009, og over en femtedel reducerer udgifterne med mindst fire procent.«

Så mit spørgsmål er: Har kommunerne mulighed for at gennemføre en sundhedsfremmende foranstaltning i forhold til den patientrelaterede forebyggelse, som ministeren mener er nødvendig? Eller har ministeren en forståelse for, at kommunernes økonomi er presset, og at det måske kan være en af årsagerne til, at så mange kommuner, jævnfør Statens Institut for Folkesundhed, ikke har iværksat forebyggende foranstaltninger i forhold til de tre sygdomme, som spørgsmålet her drejer sig om?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:43

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

De mere end 500 mio. kr., som er bevilget til kroniske sygdomme, skal gå til kroniske sygdomme. Det kan der ikke være nogen som helst tvivl om. At der så samtidig er kæmpe overskridelser, som skal indhentes, er også rigtigt, men det er ubestrideligt rigtigt, når jeg siger, at kommunerne har det samme personale og det samme udgiftsniveau, som de regnede med at have i 2010. Men overskridelserne skal de hente hjem. Når det gælder regionerne, og det er jo især regionerne, vi taler om, når vi taler sundhed, er der altså flere penge – flere penge – år for år. Det er regeringens politik, fordi vi accepterer, at der inden for sundhedsområdet er særlige behov. Så skulle vi nu ikke holde det nede på jorden?

Når vi har regioner, og når vi har kommuner, er hr. Møller Mortensen altså nødt til at acceptere, at det så er dem, der skal gøre man-

ge af de ting, som han hver eneste uge stiller spørgsmål til mig om her i salen.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:44

Spm. nr. S 1349

6) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Jonas Dahl (SF):

Finder ministeren anledning til ændringer af regeringens sundhedspolitik på baggrund af undersøgelsen »Den nationale sundhedsprofil 2010«, der bl.a. peger på de store forskelle i sundhed mellem højt- og lavtuddannede, og at »springet mellem dem, der er sunde og lever godt og længe, og dem der ikke gør, bliver stadig større«?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jonas Dahl for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:45

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Finder ministeren anledning til ændringer af regeringens sundhedspolitik på baggrund af undersøgelsen »Den nationale sundhedsprofil 2010«, der bl.a. peger på de store forskelle i sundhed mellem højt- og lavtuddannede, og at »springet mellem dem, der er sunde og lever godt og længe, og dem der ikke gør, bliver stadig større«?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:45

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil godt starte med at fortælle lidt om regeringens politik og de initiativer, som vi har iværksat. Vi baserer os i høj grad på, at det er bedst, at initiativerne kommer nedefra i stedet for at blive dikteret ovenfra. Det er det, hr. Møller Mortensen ikke vil acceptere, men det er altså det, der er regeringens udgangspunkt.

Med kommunalreformen skabte regeringen nye og stærke enheder. De udgør et bæredygtigt fundament for at styrke et kommunalt selvstyre, hvor kommuner og regioner har større handelfrihed til lokalt at tilrettelægge opgavevaretagelsen på en bedre og mere sammenhængende måde. Samtidig har regeringen også sikret, at det kan betale sig for kommunerne at tænke forebyggelse og sundhedsfremme ind i de borgernære tilbud på daginstitutionsområdet, på skoleområdet, i ældreplejen m.v.

På grund af den kommunale medfinansiering sparer kommunerne i dag penge, hver gang de forebygger en uhensigtsmæssig sygehusindlæggelse, og den besparelse vil vi jo som bekendt øge kraftigt med et lovforslag, som er på vej, og hvorved incitamentet for kommunerne bliver endnu mere rigtigt og drivende i forhold til i dag.

Med sundhedsprofilerne har vi fået et glimrende værktøj, som bidrager med viden om sundhedstilstanden i de enkelte kommuner og regioner og på tværs af landet. Det giver et rigtig godt fundament for, at forebyggelsesindsatsen kan bygge på viden om, hvad der virker. Den enkelte kommune kan f.eks. se, hvor mange rygere der er, om det især er de unge, om rygestopkurserne har hjulpet, og om det hjælper at lave cykelstier og få børnene ud af skolebusserne. Kommunerne og regionerne kan sammenligne sig med hinanden. Ved at se på dem, der gør det godt, og som de ved ligner dem selv, kan de blive inspireret til selv at gøre det bedre.

Sundhedsprofilerne vil fremadrettet kunne bruges til at evaluere effekten af forskellige indsatser. Sundhedsprofilerne er altså et glimrende værktøj både til at skabe øget fokus på forebyggelse og sundhed og til at sikre mere målrettede indsatser, der virker. Samtidig kan sundhedsprofilerne være med til at bakke op om et større kommunalt ansvar, et ansvar, som vi, som jeg nævnte før, gerne vil styrke med en større kommunal medfinansiering af sundhedsvæsenet.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:47

Jonas Dahl (SF):

Jeg ved ikke, om jeg skal sige tak, eller om det var svaret til hr. Flemming Møller Mortensen, ministeren indledte med, men nu er det et andet spørgsmål, vi er ved, det håber jeg at ministeren er med på.

Jeg vil gerne tage fat i det, som ministeren ikke siger, nemlig at forskellen i levetid mellem de 25 pct. i højindtægtsgruppen og de 25 pct. i lavindtægtsgupperne i det her land er forøget dramatisk fra 1987 til 2009. I 1987 var der en forskel på 5½ år, mens der i 2009 var over 10 års forskel på, om man er i højindtægtsgruppen eller i lavindtægtsgruppen. Det vil sige, at forskellene i det her land er vokset markant både under den tidligere og den nuværende regering.

Der er vel et fælles nationalt ansvar for netop at sikre, at man ikke kan se frem til et kortere liv, bare fordi man er i en lavindtægtsgruppe, hvor folk lever 10 år kortere – hvor godt det er, skal vi ikke gøre os til dommere over. Men det er dog interessant, at man lever 10 år kortere, fordi man befinder sig i den laveste løngruppe i det her land.

Alligevel siger ministeren, at initiativerne skal komme nedefra, at initiativerne skal komme fra kommunerne – jeg hører næsten ministeren sige, at det sådan set også er kommunerne, der må sætte mål. Jeg synes, det er en smule uambitiøst, at landets sundhedsminister ikke har nogen som helst ambitioner om at indsnævre den forskel i levetid, der er mellem rig og fattig, ved at se på, hvordan vi øger sundheden for alle danskere. Der har ministeren ikke sat et eneste mål, udover at det må være noget, der kommer nedefra. Men ministeren er jo trods alt minister for sundhedsområdet, og det ville vel være rimeligt, at man som sundhedsminister faktisk også havde nogle ambitioner og mål om at flytte sundheden i en positiv retning.

Jeg vil egentlig gerne lige slutte af med at sige, at vi fra SF's side anerkender, at der også er et politisk ansvar, og vi mener sådan set, at vi skal sætte nogle politiske mål, så vi netop får indsnævret denne forskel i middellevetid mellem rig og fattig. Det er for mig at se helt uacceptabelt, at man også bliver straffet på levetiden, bare fordi man har et lavindkomstjob, og fordi der simpelt hen ikke bliver satset nok på forebyggelse.

Vedkender ministeren sig, at der er et politisk ansvar, også hos regeringen?

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:50

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Selvfølgelig gør jeg det, og jeg er i øvrigt enig i langt det meste, hr. Jonas Dahl lige har sagt. Det er glædeligt, at der er fremgang i levetid og sundhed for alle befolkningsgrupper, men det er jo meget tankevækkende, at den velbjærgede del af befolkningen løber fra den resterende del af befolkningen og øger levetiden og sundheden langt mere. Det var noget, som vi i den meget omtalte sundhedsprioreringsdebat ude i Radiohusets Koncertsal for et par uger siden alle

satte øverst på listen eller i hvert fald som et af de allerøverste punkter, nemlig større lighed i sundhed. Det er en af de vigtigste udfordringer overhovedet, og det betyder, at vi skal fokusere vores kampanger mere, end vi har gjort hidtil – rygestopkampanger, kostkampanger, kampanger rettet mod skoler osv. Vi skal fokusere på de egne og på de befolkningsgrupper, som har mest behov for det. Det vil disse sundhedsprofiler, som vi begge er optaget af, jo hjælpe med, for her kan man sammenligne kommunen med nabokommunen og med andre kommuner i samme situation, og man kan se over tid, om kampanger har virket.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:51

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg synes, det er glædeligt, at ministeren også vil diskutere prioritering og netop fokusering af forebyggelsesindsatsen og ikke mindst af sundhedsdiskussionen rent generelt. Jeg er også glad for, at sundhedsministeren, selv om det er en borgerlig sundhedsminister, sådan set anerkender, at vi er i en situation, hvor vi skal have større lighed i sundhedsvæsenet. Det er for mig at se magtpåliggende, at vi faktisk får indsnævret den forskel, der er mellem højindtægtsgrupperne og lavindtægtsgrupperne, med hensyn til hvor lang tid man kan regne med at være på den her klode.

Men vil ministeren så ikke også medgive, at nogle af de virkningsmuligheder, vi rent faktisk har at tage fat i i værktøjsskassen, jo netop også er en fokuseret indsats inden for forebyggelse, hvor vi øger indsatsen på forebyggelse og ikke udelukkende lader den finansiere over satspuljen, hvilket stort set er det, regeringen har gjort, og hvor vi også ser på nogle af de erfaringer, man har gjort i andre lande? Hvad er det, der virker? Det kunne bl.a. være at øge afgiften på cigaretter, hvor prisen i dag for en pakke cigaretter, hvis man korrigerer for pris- og lønudviklingen, faktisk er lavere, end da regeringen trådte til. Det er vel den forkerte vej at bevæge udviklingen, hvis man faktisk har ambitioner om at sætte på forebyggelse og indsnævre de forskelle, der er i sundhedsvæsenet i dag.

Så vil jeg bare høre, om ministeren ikke også her vil lægge på bordet, hvad det er for nogle mål, regeringen har, i forbindelse med at indsnævre den her forskel i sundhed eller uligheden i sundhed.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:52

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil hellere fortælle, hvad vi vil gøre, frem for hvad vi vil forudse at vores handlinger vil give af resultater, for det kan ingen forudse. Forebyggelsespolitikken består jo bl.a. af, at vi har en afgiftsstruktur, som lægger afgifter på noget af det mest usunde – cigaretter, spiritus, hedvin, fedt. På de felter er afgifterne sat op, og vi har indført et forbud: Hvis man er under 18 år, kan man hverken købe spiritus, hedvin eller Panodil, og man kan heller ikke købe cigaretter. Så vi er også gået forbudsvejen. Rygestopkurserne har tilsyneladende haft en effekt, i det hele taget har rygepolitikken haft en effekt.

Det, som vi så nu må lære, er at målrette kampanjerne og indsatsen imod præcis de grupper, som både hr. Dahl og jeg er bekymrede for, nemlig dem, som halter bagud i forhold til befolkningsgennemsnittet, når det gælder sundhed.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jonas Dahl.

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil afslutningsvis bare høre, om ministeren ikke også vil svare på, om afgifterne på cigaretter og alkohol er blevet sat op, hvis man pris- og løntalsregulerer i forhold til det niveau, der var, da regeringen trådte til i 2001.

Så vil jeg også bare høre, om ministeren ikke kan bekræfte, at man i dag kan købe Panodil i supermarkeder og i øvrigt alle mulige andre steder, hvad man ikke kunne for i hvert fald 20 år siden, og man kunne heller ikke for 10 år siden, hvis jeg ikke husker helt forkert.

Det, jeg mener er vigtigt – og det er noget af det, som SF gerne vil sætte fokus på – er faktisk også, at vi får nogle ambitioner om, at vi får indsnævret den her forskel. En ting er forebyggelsespolitikken, men vi bliver også nødt til at forpligte kommunerne ud over at sige, som ministeren indledte med at sige, at de her initiativer skal komme nedefra. Jeg er enig i, at vi, hvis der er gode initiativer nedefra, skal benytte os af dem. Men vi må som ansvarlige politikere faktisk også sætte os nogle mål og have nogle ambitioner om, at vi får sikret, at danskerne har en bedre middellevetid. I dag ligger Danmark og konkurrerer med lande som Albanien i forhold til middellevetiden.

Hvis man bor i Københavnsområdet eller på Lolland-Falster, kan man regne med, at man også har en markant lavere levetid, end hvis man bor andre steder. Derudover skal man oven i købet, hvis man er i en af lavindtægtsgrupperne, også trække 10 år fra. Det er vel uacceptabelt, at der er blevet så markant store forskelle i den gennemsnitlige levetid Danmark i dag. Er ministeren ikke enig i det?

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:55

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Forskellene er provokerende og uacceptable. Det er derfor, jeg siger, at alt det, vi gør, skal vi i fremtiden i højere grad målrette mod de grupper, som har mest behov for det. Og de nye sundhedsprofiler, hvor man kan se, hvordan det går i hver enkelt kommune, inden for hver enkelt befolkningsgruppe, giver os et hidtil ukendt redskab for at målrette indsatsen.

Så kan jeg bare konstatere, at afgifterne altså er sat op. Man kan altid diskutere, om de skal sættes endnu mere op, og jeg tvivler ikke på, at S og SF gerne vil sætte afgifterne kæmpehøjt op. Så skal de bare lige huske at tænke på grænsehandelen også. Men det er en anden diskussion.

Det er blevet forbudt for under 18-årige at købe Panodil. Man kan så diskutere, om man skal have recept på Panodil. Det mener jeg er at umyndiggøre hele befolkningen, og jeg er ikke sikker på, at det har nogen som helst effekt.

Men lad os diskutere det alt sammen, bare vi nu ikke gør hele samfundet til en fangelejr, havde jeg nær sagt, altså til et formynder-samfund, hvor borgerne ikke kan tage vare på noget som helst selv. For vejen frem er at få borgerne til at tage et ansvar.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:56

Spm. nr. S 1351

7) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Jonas Dahl (SF):

Hvilke tiltag vil ministeren iværksætte for at løse problemet med sygehuspatienter, der må ligge på gangene?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jonas Dahl for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:56

Jonas Dahl (SF):

Spørgsmålet lyder: Hvilke tiltag vil ministeren iværksætte for at løse problemet med sygehuspatienter, der må ligge på gangene?

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:57

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er bestemt ikke tilfredsstillende, når der ligger patienter på gangene på de medicinske afdelinger – det er jo der, det oftest forekommer. Men jeg tror ikke, det er klogt, at jeg som minister skal spørges, hver gang man på en medicinsk afdeling lægger en patient på gangen. Det tror jeg ikke vil være noget godt sundhedsvæsen.

Jeg tror i det hele taget, det er klogt, at vi respekterer, at det er regionerne, der driver sygehusene. Hvis hr. Jonas Dahl har ønske om, at vi ikke skal have regionerne, så har statsministeren sagt, hvad der skal siges til det, nemlig at han da så gerne vil vide, om det, Socialistisk Folkeparti mener, er, at vi skal nedlægge regionerne, for så må vi jo tage stilling til det. Men når de nu er der, er det altså deres ansvar, og det er meningsløst at fratage dem det ansvar.

Det er sygehusejerne, som kender belastningen på den enkelte afdeling, og problemstillingen med patienter på gangene er jo ikke ny. Den er tværtimod så gammel, at man kan undre sig over, at der ikke gøres noget mere ved det. Jeg har det jo ligesom spørgeren – jeg kan ikke altid forstå, hvorfor det ikke er sådan, at der på en naboafdeling, f.eks. den kirurgiske afdeling eller hvad det nu er for en afdeling, der støder op til, kunne være plads i en overbelægningsperiode.

I gennemsnit er belægningen jo 95 pct., og man kan godt sige, at den kun må være 90 pct., men det i alle tilfælde at undgå, at nogen som helst skal ligge på gangene, er altså en meget kostbar sag, og det er ikke sikkert, at det er en god sundhedsprioritering at ville have et sundhedsvæsen, hvor ingen kan risikere at komme til at ligge på gangene. Det, der skal undgås, er, at de forkerte kommer til at ligge på gangene i de sjældne tilfælde, hvor det forekommer.

I øvrigt mener jeg ikke, at perspektivet for fremtiden er at oprette flere sengepladser, men at få flere patienter udlagt i stedet for indlagt, at få flere ambulante behandlinger. Det er slet ikke sundt at ligge på sygehus, så de ophold skal gøres kortere – så får vi også frigjort flere senge.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:59

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, det er en smule symptomatisk, at hver gang der er nogle spørgsmål til ministeren eller regeringen om det her, er regeringens eneste svar, at vi bare kan nedlægge regionerne. Men det var slet ikke det, spørgsmålet gik på, og jeg synes sådan set også, at det er endnu et forsøg på at forplumre debatten.

Jeg ville egentlig ønske, at en ansvarlig sundhedsminister tog et ansvar for de problemstillinger, der er på landets sygehuse, og som vi ser år efter år – senest dokumenteret på TV 2 for en uges tid siden, tror jeg det var, hvor det kom frem, at der rent faktisk er en generel overbelægning på en række danske sygehuse. Så det er jo ikke et

spørgsmål om, at der i enkelte tilfælde – og det tror jeg alle har forståelse for – kan være en spidsbelastning. Det, der er problemet med de her sager, er jo, at det er en generel overbelægning, som finder sted, og det vil sige, at der stort set altid på en række afdelinger ligger patienter på gangene, og det er jo da immer væk et ansvar, som skal placeres. Det er trods alt sundhedsministerens ansvar, at der bliver drevet et sundhedsvæsen i Danmark, og dermed også, at man rent faktisk tager vare på de patienter, som er indlagt på de danske sygehuse.

Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre ministeren: Hvad er det så, man har sat i gang? For sidste år i januar havde vi en lignende historie fremme, og der stillede vi også spørgsmål til den daværende sundhedsminister og havde en diskussion om det. Den daværende sundhedsminister sagde, at det ikke var godt nok, og at nu ville man få gjort noget ved det. Det var sådan set det samme i december 2008, tror jeg, hvor vi også havde diskussionen, hvis jeg ikke husker helt galt, og derfor er det jo ikke en ny diskussion, der dukker op.

Men jeg vil bare gerne høre: Hvad er det for nogle initiativer, sundhedsministeren har iværksat for netop at sikre, at vi ikke får en generel overbelægning på de danske sygehuse, så vi ikke får en situation, hvor det nærmest er normen, at der er nogle patienter, der skal ligge på gangene, og ikke undtagelsen?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:01

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Spørgsmål nr. 1351, som vi her er i gang med, lyder: Hvilke tiltag vil ministeren iværksætte for at løse problemet med sygehuspatienter, der må ligge på gangene? Undskyld, men det er da at stille spørgsmål til ministeren, som om ministeren er sygehusdirektør. Det spørgsmål skal man da stille til en sygehusdirektør. Og jeg kan fortælle, at der er adskillige sygehusdirektører, som stort set kan undgå, at patienterne ligger på gangene. Der er steder, hvor man har systemer, der gør, at det stort set aldrig sker. Det, det gælder om, er jo at få de gode eksempler til at brede sig fra det ene sygehus til det andet og fra den ene region til den anden.

Når vi har en belægningsprocent på 95, betyder det, at der kan være tilfælde, hvor der ligger patienter på gangene, og jeg synes, at det er meget rimeligt og fair, at hr. Jonas Dahl her indrømmer, at det kan man ikke helt undgå. Godt, så kom vi så vidt.

Hvordan kan man så næsten undgå det? Ja, det er der nogle der har vist i praksis. Jeg har sågar set et længere tv-indslag om en afdeling, hvor man har løst det i praksis. Det gælder om at få den gode praksis til at brede sig. Men hvis hr. Jonas Dahls parti vil have, at jeg skal være sygehusdirektør på alle sygehuse, så skal de bare sige til – så er det altså en ændret politik.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 15:02

Jonas Dahl (SF):

Jeg skal ikke gøre mig til talsmand for, hvad den nuværende sundhedsminister skal lave på et senere tidspunkt i sin karriere. Hvis han vil være sygehusdirektør, er det jo et spørgsmål om, at det er en stilling, han i givet fald må søge. Men jeg går ud fra, at den nuværende minister i hvert fald er klar over, at folketingsmedlemmer hverken kan stille spørgsmål til sygehusdirektører eller embedsmænd. Ellers er der i hvert fald gået for lang tid, siden ministeren har været menigt folketingsmedlem, til, at han rent faktisk er klar over det.

Men det, der egentlig er spørgsmålet, og det, ministeren nu her i anden runde også har undgået at svare på, er: Hvilke tiltag vil ministeren igangsætte for at undgå den her problemstilling? Det er jo ikke sådan, at det er en ny problemstilling. Jeg har også tidligere i dag spurgt ind til, hvad det er for nogle initiativer, regeringen har igangsæt, for at undgå den her overbelægning, som til syvende og sidst ikke kommer nogen til gode, fordi patienterne har en højere risiko for infektionssygdomme, når de ligger på gangene og dermed også har en mere direkte kontakt med en lang række andre patienter. Så dermed er der også en sundhedsmæssig risiko, ved at patienterne ligger på gangene.

Så jeg vil bare gerne spørge den nuværende sundhedsminister, om han ikke vil redegøre for, hvad det er for nogle initiativer, han og regeringen ønsker at igangsætte for at undgå den her situation med en generel overbelægning på en lang række danske sygehuse.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:03

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, at hr. Jonas Dahl glemmer, at Socialistisk Folkeparti er med til at regere fire af de fem regioner. Så var det ikke en idé, om man inden for Socialistisk Folkepartis rækker fik en debat med sine medlemmer af regionsrådene? Det var jo meget mere nærliggende at spørge dem end at spørge mig, hvad SF's medlemmer af regionsrådene gør ved det problem, som hr. Jonas Dahl her ved en fejltagelse rejser i Folketinget.

Så spørger han, hvad jeg vil gøre. Jamen når vi drøfter regionernes økonomi om foråret og fordeler de 1,5 mia. kr. ekstra, ud over pris- og lønstigninger, som der er til sundhedssektoren, så drøfter vi selvfølgelig alle de problemer, der er. Der er jo mange andre problemer, end at der en gang imellem ligger nogle på gangene – desværre. Der er mange ting, vi skal have til at fungere, og det ved hr. Jonas Dahl lige så godt som jeg. Deri indgår selvfølgelig hele situationen. Spørgsmålet er bare, om det er klogt at bygge flere sengeafsnit nu. Det tror jeg ikke at det er, for fremtidsvisionen for Danmarks sundhedsvæsen er altså færre senge og ikke flere.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 15:05

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg kan oplyse ministeren om, at jeg sådan set også løbende drøfter den her situation med SF's regionsrådsmedlemmer. Men det, der jo netop kommer tilbage, er, at man rent faktisk er udsat for en lang række besparelser og dermed også en række afskedigelser, og det skyldes ikke mindst regeringens overbetaling af privathospitalerne. Men den runde behøver vi jo ikke at tage; her har selv statsministeren sådan set erkendt at der har været en række problematiske forhold.

Jeg bed lidt mærke i, at ministeren nu redegjorde for, at man til sommer ville komme med ca. 1,5 mia. kr. ekstra til sundhedsvæsenet. Jeg vil bare høre, om ministeren også kan bekræfte, at det rent faktisk er tilfældet, og om ministeren så også vil medgive, at der i de forhandlinger, der nu skal pågå til sommer – medmindre der har været et valg inden, det er vi jo nogle der håber på, men det må vi lade statsministeren vurdere – i hvert fald skal sættes fokus på de her overbelægningsproblemer på de medicinske afdelinger. Og så vil jeg høre, om det er ministerens eneste tiltag, ministerens eneste initiativ, for at komme den her generelle overbelægning, som har stået på igennem

flere år, til livs, at man vil drøfte det nu her til sommer med Danske Regioner, når man skal forhandle en kommende økonomiaftale.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:06

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tvivler ikke på, at SF vil have, at jeg skal skrive cirkulærer og bekendtgørelser om, hvordan man skal administrere sengeforbruget på hospitalerne, ganske som Socialistisk Folkeparti jo altså vil have alle mulige regler på folkeskoleområdet, hvor man i detaljer styrer klassedannelsen og koster børn rundt mellem skoler osv. Jeg kender jo det bureaukrati, som man får, hvis man tager konsekvensen af den kampagne, som SF fører på alle felter. Altså, hvis jeg skal tage det alvorligt, er det et bureaukrati uden lige. Hvis jeg skal tage alvorligt, at det er mig, der har ansvaret, når der er en patient, der ligger på gangen, så er det jo et bureaukrati uden lige.

Det er meget enklere, at hr. Jonas Dahl snakker med sine partifæller, som er med til at regere fire af fem regioner, om, hvem det er, der har gode erfaringer osv., og så er det mig, der skal forhandle med regionerne, når vi skal fordele de ekstra penge. Der er jo 5 mia. kr. over 3 år. Jeg kan ikke sige helt præcis, hvor mange det så bliver i 2012, men det er i hvert fald et stort beløb, og der skal der så prioriteres.

Jeg er ikke sikker på, at det er flere senge, som skal prioriteres; det kan være andre ting. Det kan være, at vi skal prioritere kortere liggetider med mere ambulant behandling, flere patienter, der bliver udlagt i stedet for indlagt. Det kan jo være, at det er det, som er løsningen frem for flere senge.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Som tidligere meddelt udgår de følgende spørgsmål, ja, faktisk resten af spørgsmålene under denne spørgetid, på grund af sygdom hos de pågældende ministre. (*Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):* Men det er altså heller ikke min skyld). Det var en kommentar fra sundhedsministeren, som formanden ikke agter at kommentere tilbage på. Men bortset fra det har han da ret, det er ikke hans skyld, at der er ministre, der er syge, og det er der i hvert fald ingen her der vil bebrejde ham.

Kl. 15:07

Spm. nr. S 1248

8) Til beskæftigelsesministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

I lyset af den seneste sag, hvor en mand blev fyret for at holde 3 måneders barselorlov, synes ministeren så ikke, at det kunne være relevant at se nærmere på barselreglerne?

:

(Spørgsmålet er udgået af dagens dagsorden).

Kl. 15:07

Spm. nr. S 1249

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan har ministeren det med, at vi i Danmark ifølge en artikel i Jyllands-Posten har nordisk bundrekord, hvad angår mænd på barsel?

:

(Spørgsmålet er udgået af dagens dagsorden).

Kl. 15:08

Spm. nr. S 1338

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Vil ministeren forklare, hvordan Kolding Kommune skulle have ageret i den i DR Kontant omtalte sygedagpengesag om Sandra Petersen?

:

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen og udsat til spørgetiden den 30. marts 2011).

Kl. 15:08

:

(Spørgsmålet er udgået af dagens dagsorden).

Kl. 15:08

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 17. marts 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 15:09).

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet stilles på baggrund af Sandra Petersens sygedagpengesag, der blev omtalt i DR Kontant.

:

(Spørgsmålet er udgået af dagens dagsorden).

Kl. 15:08

Spm. nr. S 1345

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Torben Hansen (S):

Vil ministeren oplyse, om ministeren deler den opfattelse, at Arbejdstilsynet på et langt tidligere tidspunkt burde have nedlagt krav om øjeblikkelig arbejdsstandsning på LM Wind Power, indtil arbejdsmiljøet var forsvarligt, når man har kunnet konstatere, at Arbejdstilsynets 31 påbud grundlæggende ikke har medført, at der er blevet rettet op på de kemiske arbejdsmiljøproblemer?

:

(Spørgsmålet er udgået af dagens dagsorden).

Kl. 15:08

Spm. nr. S 1346

13) Til beskæftigelsesministeren af:

Torben Hansen (S):

Vil ministeren redegøre for, hvilke andre virksomheder i Danmark der anvender styren i produktionen, samt forklare, hvad ministeren vil sikre, at Arbejdstilsynet gør i de pågældende sager?

:

(Spørgsmålet er udgået af dagens dagsorden).

Kl. 15:08

Spm. nr. S 1347

14) Til skatteministerens af:

Ole Hækkerup (S):

Vil den nye minister også indføre to nye skatter om måneden, jf. opgørelsen af, at der er indført 295 nye skatter, siden regeringen trådte til?